

Bryssel den 31.5.2018
COM(2018) 391 final

2018/0213 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av reformstödsprogrammet

{SEC(2018) 280 final} - {SWD(2018) 310 final} - {SWD(2018) 311 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som första tillämpningsdatum, och förslaget läggs fram för en union med 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

- **Motiv och syfte med förslaget**

Strukturreformer är förändringar som – på ett bestående sätt – ändrar strukturen på ekonomin och den institutionella och rättsliga ram inom vilken företag och personer är verksamma. De har ofta till syfte att undanröja hinder för drivkrafterna för tillväxt, genom till exempel omorganisation av marknaderna för arbetskraft, varor och tjänster och finans, vilket främjar skapandet av nya arbetstillfällen, investeringar och produktivitet. De kan också syfta till att förbättra effektivitet och kvalitet i den offentliga förvaltningen och göra tjänster och förmåner som staten erbjuder för sina medborgare bättre.

Om strukturreformerna är välvalda och tillämpas på rätt sätt kan de påskynda den sociala och ekonomiska konvergensprocessen mellan medlemsstaterna, både inom och utanför euroområdet, och stärka motståndskraften i medlemsstaternas ekonomier. Detta väntas leda till ökat välstånd och en välfungerande och stabil ekonomisk och monetär union (EMU). Effektivt genomförande av strukturreformer är en förutsättning för ökad sammanhållning, produktivitet, sysselsättning, ökade investeringar och säkerställande av hållbar tillväxt.

Det nuvarande positivare ekonomiska läget i hela EU ger möjlighet att införa välbehövliga reformer. Erfarenheterna av genomförandet av mekanismen för samordning av den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska planeringsterminen har visat att genomförandet av strukturreformer i allmänhet har gått långsamt och varit inkonsekvent i medlemsstaterna, vilket haft negativa konsekvenser för motståndskraften hos ekonomierna i EU:s medlemsstater och därigenom för hela EU. I detta sammanhang kan svaga framsteg när det gäller genomförandet av reformer i medlemsstater utanför euron som är på väg att ansluta sig till euroområdet ha negativa konsekvenser för hela euroområdet. Därför bör man fästa särskild vikt vid genomförandet av reformerna i medlemsstaterna utanför euron som vill ansluta sig till euroområdet.

En orsak till det långsamma genomförandet av reformerna är bristfällig administrativ kapacitet. En annan orsak är att fördelarna med strukturreformerna ofta kommer till uttryck först på lång sikt medan de ekonomiska, sociala och politiska kostnaderna ofta uppkommer redan på kort sikt. Därför avstår kanske nationella regeringar från att inleda vissa reformer, bland annat på grund av otillräcklig administrativ kapacitet att genomföra reformer, höga politiska kostnaderna på kort sikt eller negativa effekter för vissa delar av befolkningen. Regeringar som genomför reformer har ibland svårigheter med att slutföra reformerna eftersom valperiodernas längd ofta är kortare än den tid som krävs för genomförandet av större reformer. Det kan leda till att nödvändiga reformer blir försenade eller överges.

Junckerkommissionen har, med stöd i visionerna i de fem ordföranden rapport, fokuserat på kommissionens prioriteringar i den europeiska planeringsterminen, nämligen på den ”goda triangeln” av ökade investeringar, strukturreformer och ansvarsfulla offentliga finanser.

För att främja strukturreformer föreslog ordförande Juncker i sitt tal om tillståndet i unionen och i diskussionsunderlaget om fördjupningen av den ekonomiska och monetära unionen och framtiden för EU:s finanser att man fortsätter med kommissionens stödprogram för strukturreformer och föreslog ett specifikt instrument, reformverktyget, som ger medlemsstaterna ekonomiska incitament till att genomdriva viktiga reformer.

Det betonades också att ytterligare konvergens i riktning mot motståndskraftiga ekonomiska strukturer är lika viktigt för medlemsstater med utsikter att ansluta sig till euron i framtiden.

Dessa politiska riktlinjer fastställs i kommissionens meddelande om nya budgetinstrument för ett stabilt euroområde inom unionens ram, (6 december 2017) där det – inom den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 – föreslås att man skapar ett nytt reformverktyg som stödjer genomförandet av reformer som fastställts i samband med europeiska planeringsterminen och ett uppföljningsprogram för stödprogrammet för strukturreformer som också skulle inbegripa en särskild konvergensmekanism som stöd för förberedelse för medlemskap i euroområdet. I kommissionens meddelande om en ny modern flerårig budgetram efter 2020¹, som förbereddes inför det informella toppmötet av den 23 februari 2018, bekräftades denna avsikt med ett tillkännagivande om att reformverktyget och konvergensmekanismen skulle behöva ge starkt stöd och incitament för många olika typer av reformer i alla medlemsstater, och man föreslog en budgetpost för alla instrument på minst 25 miljarder euro under en sjuårsperiod.

Slutligen bekräftades detta val i kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum - Flerårig budgetram 2021–2027² av den 2 maj 2018 och ett nytt, starkt reformstödsprogram utlystes som skulle erbjuda tekniskt och ekonomiskt stöd till reformer på nationell nivå med en total budget på 25 miljarder euro. Det nya programmet är separat men kompletterar de framtida europeiska struktur- och investeringsfonder (ESI-fonder).

Mot denna bakgrund föreslår kommissionen ett nytt reformstödsprogram (programmet) som omfattar tre separata instrument som kompletterar varandra: i) reformverktyget i form av ett ekonomiskt stödinstrument, ii) ett uppföljningsprogram till stödprogrammet för strukturreformer i form av ett instrument för tekniskt stöd, och iii) ett konvergensstödinstrument som ger särskilt och riktat stöd till medlemsstater utanför euroområdet (kallas även *konvergensmekanismen*). Programmet syftar således till att stödja medlemsstaternas regeringar och offentliga myndigheter då de begär om tekniskt stöd eller vid inlämnande av förslag till reformåtaganden i deras ansträngningar att utforma och genomföra tillväxtfrämjande strukturreformer. Avsikten med programmet är att bidra till det övergripande målet att förbättra sammanhållning, konkurrenskraft, produktivitet, hållbar tillväxt, sysselsättning och investeringar. I detta syfte bör det ge ekonomiska incitament för slutförandet av reformer av strukturell karaktär och tekniskt stöd för att stärka

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, europeiska rådet och rådet om en ny och modern flerårig budgetram för ett EU som effektivt genomför sina prioriteringar efter 2020, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52018DC0098>.

² Kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En modern budget för ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum, SWD(2018) 171 final, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/communication-modern-budget-may_2018_en.pdf

medlemsstaternas administrativa kapacitet i medlemsstaterna när det gäller utmaningar som institutioner, regeringar, offentlig förvaltning och ekonomiska och sociala sektorer står inför.

Med tanke på det målet kommer tekniskt stöd och ekonomiska incitament att ges till alla medlemsstater, inbegripet – i samband med konvergensstödinstrumentet (konvergensmekanismen) – de medlemsstater med annan valuta än euron och som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den gemensamma valutan inom en given tidsram.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom politikområdet**

Programmet kommer att vara förenligt med befintliga politikområden som genomförs inom ramen för europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) och andra unionsprogram. Programmet grundar sig dessutom på de nuvarande erfarenheterna av stödprogrammet för strukturreformer.

Enligt den nuvarande fleråriga budgetramen och sektorsspecifik lagstiftning är flera instrument tillgängliga på EU-nivå för att stödja genomförandet av strukturreformerna. När det gäller politiska aspekter bidrar unionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen till att kartlägga utmaningar och reformprioriteringar och att nå ett politiskt avtal om dessa medlemsstater. Stödprogrammet för strukturreformer erbjuder dessutom tekniskt stöd till medlemsstaterna för förberedelsen, utformningen och genomförandet av strukturreformer medan ESI-fonderna finansierar delar med anknytning till investeringsprojekt på sådana politikområden som omfattas av ESI-fonderna. ESI-fondernas rättsliga ram förutsätter tematisk koncentration för finansieringen och fastställer flera förutsättningar före utbetalningen av medel. Enligt planerna ska också kopplingen mellan ESI-fonderna och europeiska planeringsterminen ökas i den nya fleråriga budgetramen. Även om dessa insatser inom ESI-fonder är ytterst viktiga för att de politiska målen för sammanhållning ska kunna uppnås är de inte nödvändigtvis tillräckliga för att avlägsna hindren för snabbare genomförande av strukturreformer i medlemsstaterna.

Ekonomiskt stödinstrument

Reformstödsprogrammet, som ett instrument för tillhandahållande av ekonomiska bidrag till medlemsstaterna, kommer att ge ekonomiska incitament för genomförandet av reformer, samtidigt som det sörjer för samstämmighet med åtgärder som finansieras inom ramen för andra unionsprogram. Fram till nu har stöd till genomförandet av investeringsrelaterade insatser med koppling till reformer i medlemsstaterna främst varit tillgängliga via ESI-fonderna. Även om ESI-fonderna kan erbjuda stöd för investeringar som tar itu med vissa strukturella utmaningar är de inte avsedda att främja utformning och genomförande av strukturreformer i sin helhet. Dessutom kan reformer som är rena lagstiftningsändringar utan genomförande eller investeringskostnader inte få finansiering ur ESI-fonderna.

Många av de strukturella problem som medlemsstaterna står inför kan inte lösas enbart genom investeringar eller strikt tekniskt genomförande av ett program. De kan förutsätta en komplicerad blandning av politiska åtgärder och lagstiftning, investeringar och förbättringar i styrningen av institutioner³. Strukturreformer kan också medföra höga politiska kostnader på kort sikt, vilket kan förhindra eller försena deras genomförande. I detta hänseende kan ekonomiska incitament bidra till att tillfredsställa ett potentiellt behov av att kompensera eventuella negativa effekter av reformen, och, kombinerat med tekniskt stöd eller fristående

³ Europeiska kommissionen [...].

också för bristande ansvarstagande av reformerna. En mer djupgående dialog mellan kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna kan uppmuntra medlemsstaterna att utforma och genomföra ett så omfattande reformbehov.

Reformstödsprogrammet, som ett instrument som tillhandahåller ekonomiska bidrag, gör det möjligt att tillhandahålla sådana ekonomiska incitament och det är således förenligt med åtgärder inom ramen för andra finansieringsprogram.

Instrumentet för tekniskt stöd

Reformstödsprogrammet som ett instrument för att tillhandahålla tekniskt stöd ger kommissionen möjlighet att stödja medlemsstaternas myndigheter i deras arbete med att utforma reformer enligt sina egna prioriteringar och stärka deras kapacitet att utveckla och genomföra reformpolitik och reformstrategier samt att dra nytta av god praxis och sakkunnigas exempel. Stödprogrammet för strukturreformer har varit en stor framgång och har lett till en stor överefterfrågan på fyra (2017) och fem (2018) gånger mer än den årliga tillgängliga budgeten i två omgångar av urval av stödbegäranden under dess tillämpning hittills. Instrumentet för tekniskt stöd fokuserar på att erbjuda skräddarsydda råd och sakkunskap på fältet för att se till att medlemsstaterna innehar nödvändig institutionell och administrativ kapacitet för att kunna genomföra reformer. I detta syfte vill programmet handleda de nationella myndigheterna i de ansökande medlemsstaterna genom hela reformprocessen eller under angivna skeden eller perioder i processen. Instrumentet för tekniskt stöd inom programmet är utformat som en fortsättning av det befintliga stödprogrammet för strukturreformer och kompletterar befintliga resurser för kapacitetsuppbyggnad och tekniskt stöd som är tillgängligt i andra av unionens finansieringsprogram. På grund av det landspecifika helhetsgreppet i kombination med att stödet går till de viktigaste strukturreformerna i medlemsstaterna i linje med unionens centrala politiska målsättningar kommer tekniskt stöd att ge mervärde åt det stöd som redan ges via olika sektorsinriktade unionsprogram och via insatser från unionsfonder.

Konvergensstödinstrument

Reformstödsprogrammet som ett konvergensstödinstrument för medlemskap i euroområdet gör det möjligt för kommissionen att tillgodose de särskilda behoven hos medlemsstater utanför euroområdet som inleder strukturreformer genom att erbjuda dem ytterligare verktyg för att göra sina ekonomier och sociala strukturer mer motståndskraftiga mot chocker och förbereder dem för medlemskap i euroområdet utöver det ekonomiskt stödinstrument som är tillgängligt för alla medlemsstater. För närvarande finns det inga instrument som ger direkta ekonomiska incitament för genomförandet av strukturreformer i alla medlemsstater, för att inte tala om de medlemsstater som inte hör till euroområdet. Även om många medlemsstater som inte hör till euroområdet gagnas av ESI-fonderna är dessa inte avsedda att hantera stora reformer, vilket skulle fungera som underlag för ekonomisk motståndskraft och hjälpa dessa medlemsstater att förbereda sig inför ett framtida medlemskap i euroområdet. Genom att tillhandahålla riktat stöd till medlemsstater utanför euroområdet som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den gemensamma valutan inom en given tidsram förväntas reformstödsprogrammet påskynda konvergensprocessen i de medlemsstaterna, vilket bidrar till att konvergenskriterierna och motståndskraften uppfylls i hela euroområdet.

Reformstödsprogrammet erbjuder komplementaritet och synergier med andra unionsprogram och unionsstrategier på regional, nationell och EU-nivå, särskilt genom att komplettera den

politiska vägledningen inom den europeiska planeringsterminen och öka användningen av ESI-fonderna.

Kommissionen kommer att fortsätta att se till att de insatser som föreslås för genomförandet av programmet kompletterar och inte överlappar andra unionsprogram och medel (särskilt ESI-fonderna) med hjälp av tydliga avgränsningar. Samordning av alla tre instrument med avseende på andra unionsprogram kommer dessutom att fortsätta via styrning av instrumenten med kommissionens interna arbetsrutiner. Detta uppnås särskilt genom den befintliga samordningsmekanismen där företrädare för kommissionen deltar. Beslut om att ge stöd till en medlemsstat beaktar bland annat befintliga insatser och åtgärder finansierade av unionsfonder eller unionsprogram.

Vad gäller ekonomiska incitament är det faktum att reformer som omfattas av ekonomiskt stöd från programmet identifieras i samband med den europeiska planeringsterminen att vara av avgörande betydelse för att säkerställa additionalitet och undvika att reformstödprogrammet stöder reformer som skulle ha inträffat i vilket fall som helst. Övervakningen av genomförandet av dessa reformer inom ramen för den europeiska planeringsterminen kommer dessutom att medföra ytterligare skyddsåtgärder.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är konsistent och erbjuder komplementaritet och synergier med andra EU-strategier, såsom europeiska planeringsterminen och dess fokus på den ”goda triangeln” av ökade investeringar, strukturreformer och ansvarsfulla offentliga finanser. Reformstödprogrammet bygger vidare på de förslag som ingår i diskussionsunderlaget om fördjupningen av den ekonomiska och monetära unionen⁴ och är i linje med ordförande Junckers tal om tillståndet i unionen 2017 inför Europaparlamentet den 13 september 2017 (och bifogade avsiktsförklaring) som omfattar förslag om att fördjupa den framtida ekonomiska och monetära unionen.

Programmet är ett effektivt sätt att erbjuda stöd både ekonomiskt och tekniskt till medlemsstaterna för att genomföra strukturreformer som i sin tur kan underbygga genomförandet av unionens politik. Reformprocessen är komplex, ofta politiskt dyr, den kräver sakkunskap på olika områden samtidigt och kan ha gränsöverskridande verkan. Unionsstöd inom programmet ska bidra till ökad förmåga att genomföra djupgående tillväxtfrämjande reformer inom många politikområden i flera medlemsstater med positiva spridningseffekter inom hela unionen.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artiklarna 175 tredje stycket och 197.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

I artikel 175 tredje stycket i EUF-fördraget anges att om särskilda åtgärder behöver vidtas utanför fonderna och utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som beslutas inom ramen för unionens övriga politik, får Europaparlamentet och rådet besluta om sådana

⁴ Diskussionsunderlaget om fördjupningen av den ekonomiska och monetära unionen, COM(2017) 291, 31 maj 2017.

särskilda åtgärder i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

I artikel 197.2 i EUF-fördraget anges att unionen får stödja medlemsstaternas ansträngningar att förbättra sin administrativa förmåga att genomföra unionsrätten, bl. a. genom att underlätta utbyte av information och att främja utbildningsprogram. Ingen medlemsstat är skyldig att utnyttja detta stöd. Europaparlamentet och rådet ska genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet föreskriva de åtgärder som är nödvändiga för att bidra till att förverkliga detta mål; dessa får dock inte omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar och andra författningar.

Med beaktande av artiklarna 175 och 197 kan detta program på ett avgörande sätt bidra till i) genomförandet av strukturella reformer som syftar till att förbättra de nationella ekonomierna och främja motståndskraftiga ekonomiska och sociala strukturer i medlemsstaterna, ii) stärka den administrativa kapaciteten i medlemsstaterna när det gäller de utmaningar som institutioner, styrning, offentlig förvaltning och ekonomiska och sociala sektorer står inför, iii) genomförandet av strukturella reformer som främjar motståndskraftiga ekonomiska och sociala strukturer och stärker den administrativa kapaciteten i de medlemsstater som har en annan valuta än euron och som gjort tydliga åtaganden för att införa euron för att stödja förberedelser för deltagande i euroområdet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Finansieringen av de föreslagna insatserna genom det planerade programmet är i linje med principerna om europeiskt mervärde och subsidiaritet. Finansiering ur unionsbudgeten är i första hand inriktad på verksamhet vars mål inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva ("nödvändiga villkor") och där ingripanden från unionen kan tillföra ett mervärde jämfört med om medlemsstaterna agerar helt på egen hand.

Programmets övergripande mål är att förbättra sammanhållning, konkurrenskraft, produktivitet, tillväxt och sysselsättning. I detta syfte bör det ge ekonomiska incitament för hantering av utmaningar av strukturell karaktär och bör stärka medlemsstaternas administrativa kapacitet när det gäller utmaningar när det gäller deras institutioner och de berörda ekonomiska och sociala sektorerna.

Logiken bakom reformstödsprogrammet är att det bygger på frivillighet vilket innebär att medlemsstaten själv bestämmer om åtgärder behövs på EU-nivå mot bakgrund av möjligheterna på nationell, regional eller lokal nivå. Genomförandet av reformer fortsätter att vara en nationell behörighet och medlemsstaterna deltar genom hela processen i det ekonomiska stödinstrumentet.

Genomförandet av strukturelle reformer är en fråga av allmänt intresse för unionen och euroområdet eftersom reformer bidrar till att stärka motståndskraften både i de berörda ekonomierna och i hela unionen och euroområdet.

När det gäller det ekonomiska stödinstrumentet är programmet ett direkt svar på den svaga och ojämna tillämpningen av strukturelle reformer i medlemsstaterna. I detta hänseende har kommissionen de bästa förutsättningarna att ta initiativ på EU-nivå eftersom den kan dra nytta av omfattande landsspecifik kunskap om hur reformer har genomförts i medlemsstaterna och har den sakkunskap som behövs för att fastställa tillsammans med de berörda medlemsstaterna de viktiga utmaningar som behöver hanteras. Avtalet om reformpaket mellan kommissionen och medlemsstaten (så som det godkänns i lämplig genomförandeakt) stärker

känslan av nationellt egenansvar eftersom det första förslaget kommer från den berörda medlemsstaten och är en inhemsk produkt. Detta innebär också en fortsatt politisk dialog mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten. Instrumentets längd under hela följande programperiod säkrar kontinuitet i reformarbetet så att medlemsstaterna kan avgöra vilken tid som är lämplig för ekonomiskt stöd.

När det gäller instrumentet för tekniskt stöd (fortsättning på det nuvarande stödprogrammet för strukturreformer) har kommissionen unikt goda förutsättningar att vidta åtgärder på EU-nivå. Sedan starten av stödprogrammet för strukturreformer: det har fortsatt att tillämpa och drar därför redan nytta av en EU-omfattande expertisdatabas. Det är bästa läget för att sprida bästa praxis. Det kan skapa synergieffekter till gagn för reformarbetet i olika medlemsstater och gränsöverskridande utmaningar. Samtidigt säkerställer samordningen av kommissionens stöd tillhandahållande av omfattande expertis, spridning av bästa praxis och stöd i olika skeden av reformprocessen. Genom att utveckla synergier i olika medlemsstater bidrar åtgärder på EU-nivå dessutom till att lösa gränsöverskridande och EU-omfattande utmaningar.

Vad gäller konvergensstödinstrumentet syftar det till att öka motståndskraften i ekonomier utanför euron genom främjande av faktisk konvergens. Detta är ytterst viktigt också för välbefindandet i unionen och särskilt för en smidig övergång till euron och dess funktion. Instrumentet ger dessutom riktat tekniskt stöd för administrativ kapacitet när det gäller förberedelse för att ansluta sig till euroområdet. Åtgärder på EU-nivå är därför nödvändiga för att uppnå detta mål.

Målen ovan, dvs. att bidra till att lösa utmaningar i samband med strukturreformer som kommer att bidra till att stärka motståndskraften i de berörda ekonomierna i unionen och på euroområdet och stärka medlemsstaternas administrativa kapacitet kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås enbart av medlemsstaterna medan unionens ingripande kan ge mervärde genom inrättandet av ett program som kan ge ekonomiska incitament och tekniskt stöd för utformningen och genomförandet av strukturreformer i unionen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget överensstämmer med proportionalitetsprincipen, eftersom det inte går utöver det minimum som krävs för att uppnå det uppsatta målet på europeisk nivå och som är nödvändigt för detta ändamål. Det stöd som beviljas inom ramen för dessa tre instrument som utgör reformstödsprogrammet under 2012–2027 ska bygga på frivilliga ansökningar från medlemsstaterna själva. Programmets frivilliga karaktär och samstämmigheten i samarbetet genom hela processen utgör en ytterligare garanti för proportionalitetsprincipen och för utvecklandet av ömsesidigt förtroende och samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.

- **Val av instrument**

De mål som beskrivs i de tidigare avsnitten kan inte uppnås genom harmonisering av lagstiftningen eller medlemsstaternas frivilliga åtgärder. Målen kan uppnås endast genom en förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Det ekonomiska stödinstrumentet och konvergensstödinstrumentet är nya förslag som därför inte ännu har varit föremål för efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten.

Instrumentet för tekniskt stöd är en fortsättning på det nuvarande stödprogrammet för strukturreformer 2017–2020 som trädde i kraft den 20 maj 2017. Stödprogrammet för strukturreformer inleddes med antagandet av det årliga arbetsprogrammet 2017⁵ i september 2017 och har fortsatt med antagandet av det årliga arbetsprogrammet 2018⁶.

i mars 2018. I enlighet med artikel 16 i förordningen om stödprogrammet för strukturreformer kommer kommissionen att tillhandahålla Europaparlamentet och rådet en årlig övervakningsrapport om genomförandet av programmet och en oberoende utvärderingsrapport före mitten av 2019.

Även om det ur lagstiftningssynvinkel är tidigt att göra en formell utvärdering finns det vissa uppgifter om tidigare tekniskt stöd för strukturreformer, särskilt i Grekland inom ramen för arbetsgruppen för Grekland.

Arbetsgruppen för Grekland

Det tekniska stöd för strukturreformer som kommissionen gav Grekland och som samordnades av arbetsgruppen för Grekland var föremål för både interna och externa utvärderingar som gav nyttig lärdom för utformandet av framtida reformstödsprogram. Stödprogrammet för strukturreformer (SRSP) gör för närvarande en extern efterhandsutvärdering av det tekniska stödet till Grekland.

Det tekniska stödet inom ramen för arbetsgruppen för Grekland var föremål för en utvärdering som gjordes av en oberoende konsultfirma i juli 2014⁷. Utvärderingen kom fram till att det tekniska stödet hade bidragit till genomförandet av reformprogrammet i Grekland på områdena skatteförvaltning och central administration under 2011–2013. Slutsatsen baserades på en bedömning av hur verksamt, effektivt, relevant och uthålligt stödet var och bekräftades mestadels av svaren från de flesta av de berörda parterna som angav att de genomförda reformerna inte hade blivit verklighet utan det tekniska stödet från arbetsgruppen för Grekland.

Dessutom gjorde Europeiska revisionsrätten en förvaltningsrevision 2015 för att bedöma hur effektivt stödet till Grekland hade hanterats av arbetsgruppen för Grekland och om det hade bidragit positivt till processen för genomförandet av reformen i Grekland (begränsad till det ekonomiska anpassningsprogrammet). Europeiska revisionsrätten konstaterade att arbetsgruppen för Grekland överlag framgångsrikt hade skött sitt mandat – att ge relevant

⁵ Bilaga till kommissionens genomförandebeslut om antagande av arbetsprogrammet 2017 och finansiering av stödprogrammet för strukturreformer och om upphävande av beslut C(2017)3093, 2017, C(2017)5780 final.

⁶ Bilaga till kommissionens genomförandebeslut om antagande av arbetsprogrammet 2017 och finansiering av stödprogrammet för strukturreformer och om upphävande av beslut C(2017)3093, 2017, C(2019)xxxx final.

⁷ Alvarez & Marsal Taxand, Adam Smith International, "VC/2014/0002 "Preliminary Evaluation of the Technical Assistance provided to Greece in 2011-2013 in the areas of Tax Administration and Central Administration Reform", 2014.

tekniskt stöd på områden som täckte nästan hela den offentliga politiken, vilket i stort sett var i linje med villkoren för det ekonomiska anpassningsprogrammet.

Europeiska revisionsrätten fastställde några brister, särskilt avsaknaden av riktad budget, en omfattande strategi och systematisk övervakning av resultaten. Dessa brister åtgärdades senare inom ramen för SRSP och vid utformningen av SRSP 2017–2020.

- **Förhandsbedömning och första erfarenheter av stödprogrammet för strukturreformer**

Före förslaget i förordningen om stödprogrammet för strukturreformer i november 2015 gjorde stödtjänsten för strukturreformer en förhandsbedömning för att bedöma utmaningar och problem i samband med utformningen och genomförandet av reformer i unionen, möjliga lösningar på dessa och därigenom även målen för stödprogrammet för strukturreformer och eventuella genomförandemekanismer. Förhandsbedömningen konstaterade att bristen på genomförande av reformer i medlemsstaterna begränsade unionens kapacitet att hantera chocker, särskilt begränsade det den ekonomisk och monetär unionens (EMU) motståndskraft, som är en förutsättning för konvergens mellan medlemsstaterna och dessa samhällen. Enligt förhandsbedömningen är den största orsaken till sådana utmaningar begränsad administrativ och institutionell kapacitet och inadekvat tillämpning eller genomförande av unionsrätten.

- **Samråd med berörda parter**

I linje med kraven på bättre lagstiftning genomfördes ett offentligt samråd och stödprogrammet för strukturreformer upptogs i sammanhållningsklustret som behandlade frågor på följande områden: regionalpolitik, sysselsättning och sociala frågor, social integration, yrkesutbildning och utbildning, forskning och innovation, näringsliv och industri, energi, rättvisa och grundläggande rättigheter, migration och asyl, transport, landsbygdsutveckling, digital ekonomi och det digitala samhället, klimatinsatser, havsfrågor och fiske, strukturreformer och ungdomsfrågor.

I frågeformuläret i fråga nämndes det nuvarande stödprogrammet för strukturreformer inte uttryckligen som ett av finansieringsprogrammen i sammanhållningsklustret. Därför hade frågorna endast en begränsad betydelse för utformningen av reformstödsprogrammet. Vissa av resultaten av det offentliga samrådet kan dock fortfarande ha betydelse (dvs. svaren på frågor särskilt om genomförandet av (struktur)reformer i medlemsstaterna).

Inom ramen för EMU-paketet i december 2017 om fördjupning av den ekonomiska och monetära unionen meddelade kommissionen sin avsikt att skapa ett nytt reformverktyg för perioden efter 2020 som stöd för genomförandet av nationella reformer som tagits fram i den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken samt lanseringen av ett pilotprojekt (genom ändring av förordningen om gemensamma bestämmelser⁸) för att testa denna idé redan under den nuvarande programperioden. I detta sammanhang beslöt kommissionen anordna tekniska workshoppar i varje medlemsstat. Workshopparna hade två syften: att samla in medlemsstatens synpunkter och få veta vilket intresset var för reformverktyget och att samla in idéer om utformningen av det framtida reformverktyget och möjliga reformtyper som kunde gagna detta instrument.

Återkopplingen från medlemsstaterna om reformverktyget beaktas i konsekvensbedömningen som samråd med berörda aktörer.

⁸ COM/2017/0826 final.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Inte tillämpligt

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget backas upp av en konsekvensbedömning. I konsekvensbedömningen övervägs möjligheten att pågående unionsprogram fortsätter efter 2020 i sin nuvarande form. Om den europeiska planeringsterminen förblir oförändrad skulle stödprogrammet för strukturreformer fortsätta att erbjuda tekniskt stöd åt medlemsstaterna inom ramen för nuvarande begränsade ekonomiska resurser och de europeiska struktur- och investeringsfonderna skulle förbli EU:s enda investeringsinstrument som tillhandahåller finansiering för genomförandet av vissa strukturreformer och som främjar vissa reformer genom nuvarande kopplingar mellan europeiska struktur- och investeringsfonderna och den europeiska planeringsterminen.

Nuvarande instrument på EU-nivå har inte lyckats påskynda takten på genomförandet av strukturreformer och har därigenom inte lyckats minska sårbarheten för chocker. De har inte heller kunnat erbjuda riktat stöd för genomförandet i medlemsstater utanför euroområdet. Därför föreslår kommissionen ett nytt instrument på EU-nivå som skulle vara en fortsättning på stödprogrammet för strukturreformer och som också skulle öka de ekonomiska incitamenten för genomförandet av strukturreformer via det planerade ekonomiska stödinstrumentet. Ett instrument som är riktat till de medlemsstater utanför euroområdet som har tagit påtagliga steg mot att anta den gemensamma valutan ska införas för att erbjuda ytterligare stöd för genomförandet av reformer i potentiella medlemsstater i euroområdet och mångdubbla de positiva effekterna för medlemsstater utanför euroområdet som helhet.

Konsekvenserna av reformstödsprogrammet kommer främst att bero på de reformer som medlemsstaterna föreslår inom ramen för det ekonomiska stödinstrumentet (reformverktyget) eller på den typ av stöd som de kommer att ansöka om inom ramen för instrumentet för tekniskt stöd (tidigare stödprogrammet för strukturreformer).

Totalt sett väntas programmet gynna medlemsstaternas ekonomier, stärka motståndskraften mot chocker och också att medföra positiva spridningseffekter till andra medlemsstater. Det väntas därför på lång sikt skapa positiva konsekvenser för ekonomisk tillväxt i hela unionen och förbättra de nationella offentliga finanserna och minska skuldsättningen i förhållande till BNP. Programmet väntas också påverka sysselsättningen positivt genom att skapa nya arbetstillfällen i hela EU. Detta kan åstadkommas bland annat genom reformer på arbetsmarknaden, särskilt sådana som förbättrar arbetskraftens färdigheter och kvalifikationer och anpassar färdigheterna till marknadens behov. Programmet kan också ha positiva effekter för inkomstfördelningen, aktiv arbetsmarknadspolitik, social integration och socialt skydd genom att främja genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Det kan också stödja reformer inom offentlig förvaltning i stort och bekämpa skattebedrägerier och korruption som allvarligt påverkar medborgare och företag och undergräver god förvaltning och ekonomisk utveckling.

Programmet väntas medföra fördelar i form av en lägre administrativ börda. Ekonomiska bidrag från finansieringsinstrument utbetalas i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader, vilket minskar administrativa kostnader och transaktionskostnader både för kommissionen och för medlemsstaterna. För att minska den administrativa bördan för finansieringsinstrument och förenkla de administrativa förfarandena kommer man att övervaka genomförandet, delmål och mål genom europeiska planeringsterminen.

Administrativa förfaranden i samband med de tre tekniska stödinstrumentet kommer att vara mycket enkla – t.ex. när det gäller instrumentet för tekniskt stöd förblir inlämnandet av en ansökan mycket enkelt och de uppgifter som behövs kommer att begränsas till minimum.

Potentiellt negativa konsekvenser av programmet kan vara följande: kompromisser (t.ex. ekonomiska reformer som har positiva ekonomiska konsekvenser men negativa sociala och miljömässiga konsekvenser). Omfördelade effekter (t.ex. reformer som innebär förmåner för en kategori av befolkningen medan de är ofördelaktiga för en annan kategori av befolkningen). Och/eller tidseffekter (t.ex. reformer som ger positiva effekter om tio år, men som har negativa konsekvenser på kort sikt).

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget är fristående från strävandena att uppnå ändamålsenlighet och förenkling. Det leder inte till några kostnader för efterlevnad för små och medelstora företag eller för någon annan berörd part. Reformstödsprogrammet kommer att genomföras via en webbplattform (Jira) som kommer att vara tillgänglig för kommissionen och medlemsstaterna.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har en positiv effekt genom att de grundläggande rättigheterna i unionen skyddas och utvecklas om medlemsstaterna efterfrågar och får tekniskt stöd inom relevanta områden. Som exempel kan nämnas att stöd inom sådana områden som migration, arbetsmarknader och socialförsäkring, hälso- och sjukvård, utbildning, miljön, egendom, offentlig förvaltning och rättssystemet kan stötta grundläggande rättigheter i unionen, t.ex. värdighet, frihet, jämlikhet, solidaritet, medborgerliga rättigheter och rättvisa.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 ska vara 25 miljarder euro i löpande priser.

Den vägledande fördelningen av detta belopp ska vara följande: i) upp till 22 miljarder euro för det ekonomiska stödinstrumentet. ii) upp till 840 miljoner euro för instrumentet för tekniskt stöd och iii) upp till 2,16 miljarder euro för konvergensinstrumentet, varav 1 miljard euro för arbetsflödet för ekonomiskt stöd och upp till 160 miljoner euro för arbetsflödet för tekniskt stöd.

Finansieringsöversikten innehåller närmare uppgifter.

5. ÖVRIGA INSLAG

Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

För övervakningen av hur väl programmet lyckas med de särskilda målen i artikel 6 i förordningen har vissa nyckelprestationsindikatorer tagits fram, och de värdena kommer att samlas in regelbundet. Indikatorerna har fastställts på nivån för de enskilda stödåtgärderna, så att man kan samla in mikrodata som därefter aggregeras på programnivå, och uppgifter kommer att samlas in av kommissionen med hjälp av ett särskilt verktyg för övervakning och med uppdelning på medlemsstater och politikområden.

När det gäller det ekonomiska stödet (som tilldelas inom reformverktyget och inom den ekonomiska stödkomponenten i konvergensmekanismen) ska särskilda output-, resultat- och effektindikatorer fastställas i varje plan för reformåtaganden som överenskommits med

medlemsstaterna, så att delmålen och målen fungerar som villkor för att erhålla det ekonomiska stödet. För detta ändamål ska medlemsstaterna i sin årliga rapportering om framstegen tillhandahålla bevis på hur de lyckas med delmålen och målen, och de ska ge kommissionen tillgång till de underliggande uppgifterna, inklusive administrativa uppgifter, i förekommande fall.

När det gäller instrumentet för tekniskt stöd ska särskilda resultat- och effektindikatorer fastställas för konkreta projekt, med utgångsvärden och målvärden, för att övervaka framstegen mot slutmålen och bedöma effekterna av de genomförda reformerna. Sådana indikatorer kommer också att användas inom den tekniska stödkomponenten i konvergensmekanismen.

En utvärdering efter halva tiden och en utvärdering i efterhand kommer att göras av varje instrument för att bedöma de tre instrumentens effektivitet, verkan, relevans, samverkan och mervärde för unionen, varvid resultaten kommer att aggregeras till en tvärgående utvärdering av hela programmet. Utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016⁹, där de tre institutionerna har bekräftat att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. De kommer att inbegripa tillvaratagna erfarenheter för att identifiera eventuella brister och/eller problem och eventuella möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och bidra till att maximera deras utnyttjande och effekter.

Utvärderingarna kommer utföras i god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.

En halvtidsutvärdering av programmet ska utföras när tillräcklig information finns tillgänglig om hur det genomförs, dock senast fyra år efter det att programmet började genomföras.

Vid utgången av perioden för genomförandet av programmet, dock senast fyra år efter utgången av den tid under vilken förordningen tillämpas, ska en slututvärdering av programmet genomföras av kommissionen.

Kommissionen kommer att överlämna slutsatserna från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Reformstödsprogrammet består av följande tre separata och kompletterande delar: a) reformverktyget som ska ge medlemsstaterna ekonomiska incitament att genomföra strukturreformer klarlagda inom ramen för den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken (*Kapitel II*), b) instrumentet för tekniskt stöd som ska stödja medlemsstaterna med tekniska åtgärder när de genomför institutionella, administrativa och tillväxtfrämjande strukturreformer (*Kapitel III*) och c) konvergensmekanismen för stöd till kommande medlemskap i euroområdet avsedd för de medlemsstater som inte har euron som

⁹ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

valuta och som har tagit tydliga steg mot att införa den gemensamma valutan inom en given tidsram (*Kapitel IV*) (artikel 3).

Programmets allmänna mål är att förstärka sammanhållningen, konkurrenskraften, produktiviteten, tillväxten och sysselsättningen. Det bör därför tillhandahålla ekonomiska incitament för att tackla strukturella utmaningar och bidra till att stärka den administrativa kapaciteten hos medlemsstaternas institutioner och ekonomiska och sociala sektorer (artikel 4).

Särskilda program mål fastställs för varje instrument i programmet (artikel 5). När det gäller reformverktyget bör de bestå av att uppfylla konkreta delmål och mål för fullgörande av reformåtaganden som bör leda till att ekonomiska incitament frigörs. När det gäller instrumentet för tekniskt stöd bör de bestå av stöd till de nationella myndigheternas arbete på att förbättra sin administrativa kapacitet att utforma, utveckla och genomföra reformer, inbegripet genom utbyte av god praxis, lämpliga processer och metoder samt verksammare och effektivare förvaltning av mänskliga resurser. De målen bör eftersträvas i alla medlemsstater, även, när det gäller konvergensmekanismen, i de medlemsstater som ännu inte har euron som valuta och som har givit uttryck för beslutsamhet och vidtagit konkreta åtgärder för att införa den inom en given tidsram.

De tre instrumentens tillämpningsområde sträcker sig över ett brett spektrum av politikområden med anknytning till offentlig finans- och kapitalförvaltning, institutionella och administrativa reformer, företagsklimat, produkt-, kapital- och arbetsmarknader, utbildning och fortbildning, hållbar utveckling, folkhälsa, utbildning och finanssektorn (artikel 6).

Den totala finansieringsramen för genomförandet av programmet under perioden 2021–2027 kommer att bli 25 miljarder euro. Detta kommer att fördelas ungefär enligt följande på de tre instrumenten: 22 miljarder euro till reformverktyget, 840 miljoner euro till instrumentet för tekniskt stöd och 2,16 miljarder euro till konvergensmekanismen. I enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) [nästa förordning om gemensamma bestämmelser]¹⁰ får medlemsstaterna begära att upp till 5 % av de finansiella anslagen från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden och EHFF¹¹ överförs till detta program. Överförda medel ska användas i enlighet med reglerna i detta program och till förmån för den berörda medlemsstaten (artikel 7).

I kommissionens förslag till flerårig budgetram för perioden 2021–2027 fastställs ett ambitiösare mål för integrering av klimatåtgärder i alla EU-program, med det övergripande målet att 25 % av EU:s utgifter ska bidra till klimatmålen. Detta programs bidrag till uppnåendet av detta övergripande mål kommer att spåras med hjälp av EU:s system för klimatmarkörer på en lämplig uppdelningsnivå, inklusive användningen av mer precisa metoder om sådana finns tillgängliga. Kommissionen kommer att fortsätta att lägga fram informationen årligen i form av åtagandebemyndiganden inom ramen för det årliga budgetförslaget.

För att stödja ett fullt utnyttjande av programmets potential att bidra till klimatmålen kommer kommissionen att sträva efter att identifiera relevanta åtgärder under förfarandena för utarbetande, genomförande, översyn och utvärdering av programmet.

¹⁰EUT C, , s. .

¹¹EUT C, , s. .

Reformverktyget

Den typ av strukturreformer som är stödberättigande inom reformverktyget kommer att vara reformer inriktade på att ta itu med utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken, även dem som identifierats i de landsspecifika rekommendationerna (artikel 8).

Ett högsta belopp per medlemsstat kommer att fastställas. Detta högsta belopp bör beräknas på grundval av befolkningen i varje medlemsstat (artikel 9). Tilldelningen av medel till medlemsstaterna inom reformverktyget kommer att ske stegvis. I det första steget som löper tjugo månader ska hälften (11 miljarder euro) av den totala finansieringsramen för reformverktyget göras tillgängligt för medlemsstaterna, och de kan då få upp till det högsta beloppet genom att lämna in förslag till reformåtaganden. I nästa steg som löper till programmets slut (det andra steget) kommer kommissionen att inrätta ett system med regelbundet återkommande ansökningsomgångar för att tilldela den återstående hälften (11 miljarder euro) av instrumentets totala finansieringsram samt de medel som inte använts i det första steget. Under varje ansökningsomgång i det andra steget ska alla medlemsstater uppmanas att lämna in sina reformförslag samtidigt, och de kan då på grundval av reformförslagen beviljas det högsta beloppet.

Det är viktigt att redan från början understryka att den första ansökningsomgången som kommissionen lyser ut i det andra steget kommer att gälla ett belopp på hälften av instrumentets totala finansieringsram (dvs. 11 miljarder euro) plus eventuella oanvända medel från det första tilldelningssteget. Endast om alla medel i den totala finansieringsramen inte har använts kommer kommissionen därefter att organisera ytterligare ansökningsomgångar. Skulle så bli fallet kommer kommissionen att anta och offentliggöra en vägledande tidsplan för de ytterligare ansökningsomgångar som ska organiseras samt för varje ansökningsomgång ange hur stort belopp av den totala finansieringsramen som återstår för den ansökningsomgången (artikel 10). Tillvägagångssättet svarar mot behovet av öppenhet för omvärlden om belopp och tidsplan för sådana ansökningsomgångar.

Förslag till reformåtaganden ska läggas fram av medlemsstaten tillsammans med dess nationella reformprogram, i form av en separat bilaga. Den separata bilagan kan läggas fram tillsammans med det nationella reformprogrammet eller vid en annan tidpunkt.

Medlemsstaterna bör själva välja sina reformer bland de utmaningar som tas upp inom ramen för den europeiska planeringsterminen och föreslå en noggrann uppsättning åtgärder för deras genomförande, som bör innehålla lämpliga delmål och mål och en tidsplan för genomförande under en period av högst tre år (artikel 11). Förslaget till reformåtaganden får bara ändras en gång under programmets löptid, och ändringar är bara tillåtna om de är motiverade utifrån objektiva omständigheter (artikel 13). Kommissionen kommer att bedöma karaktären och omfattningen av de reformåtaganden som medlemsstaterna lägger fram och fastställa det belopp som ska tilldelas på grundval av öppna kriterier. Kommissionen bör ta hänsyn till sakinnehållet i medlemsstaternas åtaganden och bedöma huruvida i) de reformåtaganden medlemsstaterna lägger fram på ett ändamålsenligt sätt väntas möta de utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen, ii) de utgör ett övergripande reformpaket, iii) de väntas stärka den nationella ekonomins resultat och motståndskraft, iv) genomförandet väntas få en varaktig effekt i medlemsstaten. Dessutom bör kommissionen också bedöma huruvida v) de inhemska arrangemang som medlemsstaterna föreslår, inbegripet de föreslagna delmålen och målen samt relaterade indikatorer, väntas säkerställa ett verksamt genomförande av reformåtagandena under en period på högst tre år (artikel 11).

Rådets kommitté för ekonomisk politik som hanterar den europeiska planeringsterminen får yttra sig över de förslag som lämnas in av medlemsstaterna (artikel 11). Medlemsstaternas reformåtaganden kommer att fastställas i en genomförandeakt (kommissionens beslut) (artikel 12). I en bilaga till denna förordning fastställs lämpliga riktlinjer som ska utgöra grunden för att kommissionen – på ett öppet och rättvist sätt – ska kunna bedöma de förslag till reformåtaganden som medlemsstaterna lägger fram och fastställa det ekonomiska bidraget i enlighet med målen och andra relevanta krav i denna förordning. Ett rangordningssystem för bedömning av förslagen till reformåtaganden har fastställts för det ändamålet (artikel 11 i kombination med bilaga II).

Medlemsstaten ska rapportera regelbundet inom den europeiska planeringsterminen om framstegen mot att lyckas med reformåtagandena. De nationella reformprogrammen ska användas som ett verktyg för rapportering om framstegen mot att slutföra reformerna (artikel 14).

Bestämmelser om reformernas varaktighet (minst fem år efter utbetalningen av det ekonomiska bidraget), om budgetåtaganden och budgetbetalningar samt om innehållande, tillbakadragande och återkrav av felaktigt utbetalda medel fastställs också (artiklarna 15 och 16).

Instrumentet för tekniskt stöd

Instrumentet för tekniskt stöd inom programmet bör även i fortsättningen ge stöd till genomförandet av reformer som medlemsstaterna tagit initiativ till, reformer kopplade till ekonomiska styrprocesser eller åtgärder knutna till genomförandet av dels unionslagstiftningen, dels unionens politiska prioriteringar och reformer när det gäller genomförandet av ekonomiska anpassningsprogram. Instrumentet bör även tillhandahålla tekniskt stöd vid förberedelse och genomförande av de reformer som ska göras inom ramen för de andra programinstrumenten. Kommissionen kommer att analysera ansökningarna om stöd utifrån hur akuta, vitt- och djupgående de upptäckta problemen är, hur stora stödbehoven är på det berörda politikområdet samt en analys av medlemsstatens socioekonomiska indikatorer och allmänna administrativa kapacitet.

Med utgångspunkt i den analysen och med beaktande av befintliga åtgärder och verksamheter finansierade av andra unionsfonder eller unionsprogram kommer kommissionen att nå en överenskommelse med den berörda medlemsstaten om de prioriterade stödområdena, målen, en vägledande tidsplan, stödåtgärdernas omfattning och det beräknade totala ekonomiska bidraget, vilket sedan kommer att fastställas i en samarbets- och stödplan (artikel 19).

Den typ av åtgärder som berättigar till tekniskt stöd omfattar bl.a. sakkunskap förknippad med råd om och/eller förändring av politiken, utformning av strategier och färdplaner för reformer samt lagstiftningsreformer, institutionella reformer och struktur- och förvaltningsreformer, tillhandahållande av experter, även utposterade experter, kapacitetsuppbyggnad och kompletterande åtgärder på alla förvaltningsnivåer, även främjande av egenmakt för civilsamhället (artikel 18).

På frivillig basis kommer medlemsstaterna att kunna bidra till budgeten för instrumentet för tekniskt stöd i enlighet med programmet genom att överföra resurser till det. De extra frivilliga bidragen kan bestå av bidrag från anslagna medel från unionsfonder, som kan överföras i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) [nästa förordning om gemensamma bestämmelser] (artikel 21).

Kommissionen kommer att anta arbetsprogram för att genomföra instrumentet för tekniskt stöd inom programmet med hjälp av genomförandeakter, som kommer att innehålla närmare uppgifter om åtgärderna för tillhandahållande av tekniskt stöd och alla de uppgifter som krävs enligt budgetförordningen¹² (artikel 23).

Konvergensmekanismen

En behörig medlemsstat för konvergensmekanismen ska vara en medlemsstat som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den gemensamma valutan inom en given tidsram. Med konkreta åtgärder avses här en formell skrivelse från den berörda medlemsstatens regering till kommissionen i vilken medlemsstaten gör ett tydligt åtagande om att ansluta sig till euroområdet inom en rimlig och definierad tidsperiod och lägger fram en trovärdig tidsbunden färdplan, efter samråd med kommissionen, för genomförandet av konkreta åtgärder för att förbereda ett väl fungerande deltagande i euroområdet, inbegripet åtgärder för att säkerställa fullständig anpassning av den nationella lagstiftningen till kraven i unionslagstiftningen (inbegripet bankunionen).

Den typ av åtgärder som finansieras inom konvergensmekanismen för stöd till medlemskap i euroområdet ska omfatta både tekniska och ekonomiska stödåtgärder (utöver dem som redan finns inom de två andra instrumenten i programmet) som är relevanta för förberedelse för att delta i euroområdet (artikel 25 och artikel 30). De ekonomiska och tekniska stödkomponenter som genomförs inom konvergensmekanismen bör följa samma regler och genomförandeförfaranden som programmets övriga instrument.

När det gäller vilka reformer och åtgärder som berättigar till stöd tillkommer några ytterligare regler i jämförelse med de två andra instrumenten. De tillkommande reglerna gäller fastställandet av den högsta vägledande tilldelningen och förslagen till reformåtaganden, ansökan om tekniskt stöd och den anknytande bedömningsprocessen. Dessutom kommer kommissionen också att bedöma hur relevanta reformåtagandena och ansökan om tekniskt stöd är för uppgiften att förbereda sig för deltagande i euroområdet (artikel 27 och artikel 31).

Övriga bestämmelser

Bestämmelser om kommunikation gentemot Europaparlamentet och rådet och gentemot allmänheten finns för de olika instrumenten (artiklarna 17 och 20) liksom bestämmelser om komplementaritet (artikel 33), övervakning (artikel 34), årsrapporter (artikel 35) och utvärdering (artikel 36).

¹²EUT C, , s. .

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av reformstödsprogrammet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 175 tredje stycket och artikel 197.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹³,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artiklarna 120 och 121 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska medlemsstaterna föra sin ekonomiska politik så att de bidrar till att förverkliga unionens mål och inom ramen för de allmänna riktlinjer som rådet utarbetar. Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik är därför en fråga av gemensamt intresse.
- (2) I artikel 175 i EUF-fördraget fastställs bl.a. att medlemsstaterna bör samordna sin ekonomiska politik så att de mål för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning som fastställs i artikel 174 uppnås.
- (3) På unionsnivå är den europeiska planeringsterminen den ram där nationella reformprioriteringar identifieras och genomförandet av dem övervakas. Medlemsstaterna utarbetar sina egna nationella fleråriga investeringsstrategier till stöd för dessa reformprioriteringar. Dessa strategier bör läggas fram tillsammans med de årliga nationella reformprogrammen så att prioriterade investeringsprojekt som ska få nationell finansiering och/eller unionsfinansiering kan planeras i stora drag och samordnas. De bör även bidra till att unionsfinansieringen används på ett konsekvent sätt och mervärdet maximeras på det ekonomiska stöd som framför allt, i tillämpliga fall, ska fås ur program som unionen stöder inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Europeiska investeringsstabiliseringsfunktionen och InvestEU.
- (4) Den ekonomiska och finansiella krisen visade att sunda och motståndskraftiga ekonomiska och finansiella system som grundar sig på starka ekonomiska och sociala

¹³EUT C , , s. .

¹⁴EUT C , , s. .

strukturer hjälper medlemsstaterna att bättre klara av chocker och snabbare återhämta sig från dem. Genomförandet av strukturreformer är en av unionens politiska prioriteringar, eftersom syftet med reformerna är att säkra hållbar återhämtning, frigöra tillväxtpotential, stärka anpassningskapaciteten och stödja processen för konvergens uppåt. Strukturreformer kan även bidra till att stärka ekonomisk och social sammanhållning, öka produktiviteten och investeringarna samt skapa goda förutsättningar för en hållbar tillväxt och sysselsättning inom unionen.

- (5) Strukturreformer kan göra de nationella ekonomierna mer motståndskraftiga och skapa en hög grad av varaktig konvergens i medlemsstaterna, något som är avgörande för ett framgångsrikt och smidigt deltagande i Ekonomiska och monetära unionen. En hög grad av varaktig konvergens är särskilt viktig för de medlemsstater som inte har euron som valuta men som förbereder sig för att ansluta sig till euroområdet.
- (6) I hela unionen behövs det fler strukturreformer i medlemsstaterna. Erfarenheterna av genomförandet av mekanismen för samordning av den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska planeringsterminen har visat att genomförandet av strukturreformer i allmänhet har dragit ut på tiden och varit inkonsekvent och att nationella reformansträngningar bör stärkas och stimuleras.
- (7) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825¹⁵ inrättades stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017–2020, med en budget på 142 800 000 euro. Programmet inrättades för att stärka medlemsstaternas kapacitet att förbereda och genomföra tillväxtfrämjande förvaltnings- och strukturreformer, inklusive genom bistånd för att använda unionsfonderna effektivt och ändamålsenligt. Tekniskt stöd enligt programmet ges av kommissionen på begäran av en medlemsstat, och det kan omfatta ett brett spektrum av politikområden. De första erfarenheterna av programmet visade att efterfrågan på tekniskt stöd var fyra gånger större än programmets tillgängliga årsbudget 2017 och fem gånger större 2018.
- (8) Övriga unionsinstrument och unionsprogram bidrar också i stor utsträckning till att förbättra förutsättningarna för vissa investeringar i medlemsstaterna, och de kan främja eller utgöra en del av dessa reformer. Framför allt genom de unionsfonder som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) YYYY/XX [CPR] kan man koppla samman investeringar med nödvändiga villkor (tidigare förhandsvillkor), utforma en makroekonomisk styrningsmekanism och finansiera kostnader för strukturreformer som är kopplade till investeringar på politikområden som är viktiga för sammanhållningspolitiken. För närvarande finns det dock inget instrument som ger direkt ekonomiskt stöd som stimulerar medlemsstaterna att genomföra reformer på alla politikområden som svar på de utmaningar som identifieras inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Det finns för närvarande heller inget instrument som ger specifikt och riktat ekonomiskt och tekniskt stöd till medlemsstater som inte har euron som valuta så att de kan genomföra reformer som är relevanta för att landet ska kunna ansluta sig till euroområdet.
- (9) I kommissionens meddelande av den 6 december 2017¹⁶, som ingick i ett paket om en fördjupad ekonomisk och monetär union, föreslogs det att ett reformverktyg och en

¹⁵Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 av den 17 maj 2017 om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017–2020 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013 (EUT L 129, 19.5.2017, s. 1).

¹⁶Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet och Europeiska centralbanken, *Nya budgetinstrument för ett stabilt euroområde inom unionens ram*, COM(2017) 822 final.

konvergensmekanism skulle inrättas som nya budgetinstrument. Syftet med dessa instrument är att göra de nationella ekonomierna mer motståndskraftiga och frigöra positiva spridningseffekter i medlemsstaterna genom att stimulera genomförandet av strukturreformer som bidrar till dessa mål och är viktiga för den ekonomiska och monetära unionens stabilitet.

- (10) Mot bakgrund av detta är det nödvändigt att stärka den nuvarande ramen för stöd till medlemsstaterna och tillhandahålla direkt ekonomiskt stöd vid sidan av tekniskt stöd. Ett nytt reformstödsprogram (nedan kallat *programmet*) bör därför inrättas för att tillhandahålla effektiva incitament för att påskynda genomförandet av strukturreformer i medlemsstaterna. Programmet bör vara omfattande och även dra nytta av kommissionens och medlemsstaternas erfarenheter av andra instrument och program. Under programmet bör man även fortsätta med de åtgärder och de arbetssätt som ingår i stödprogrammet för strukturreformer, eftersom de har visat sig vara ändamålsenliga, och de har uppskattats av medlemsstaterna för att de stärker de nationella myndigheternas administrativa kapacitet på olika politikområden. I programmet bör det även ingå riktat stöd till reformer i medlemsstater som ännu inte har euron som valuta och som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den inom en given tidsram.
- (11) För att göra det möjligt att ge de olika typer av stöd som behövs och för att ta hänsyn till särdragen för varje komponent bör tre separata men kompletterande instrument inrättas inom ramen för programmet, nämligen ett reformverktyg, ett instrument för tekniskt stöd och en särskild konvergensmekanism som ska stödja förberedelse för medlemskap i euroområdet.
- (12) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av de särskilda målen för åtgärderna och åstadkommer resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör omfatta beaktande av användning av enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader, samt finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, enligt vad som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.
- (13) Det främsta syftet med programmet är att förbättra sammanhållningen, konkurrenskraften, produktiviteten, tillväxten och sysselsättningen. Programmet bör därför tillhandahålla ekonomiska incitament för att tackla strukturella utmaningar, och bör bidra till att stärka medlemsstaternas administrativa kapacitet i den utsträckning som deras institutioner och ekonomiska och sociala sektorer berörs.
- (14) Särskilda mål bör fastställas för varje instrument i programmet. När det gäller reformverktyget bör de bestå av att uppfylla konkreta delmål och mål för fullgörande av reformåtaganden som bör leda till att ekonomiska incitament frigörs. När det gäller instrumentet för tekniskt stöd bör de bestå av att bistå nationella myndigheter i deras strävanden att planera och genomföra reformer genom att ta hänsyn till god praxis och andras erfarenheter. Dessa mål bör eftersträvas i alla medlemsstater genom dessa två instrument, och, när det gäller konvergensmekanismen, i de medlemsstater som ännu inte har euron som valuta och som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den inom en given tidsram.
- (15) För att säkerställa att de reformer som får stöd av programmet täcker alla viktiga områden inom ekonomin och i samhället, bör kommissionen, på begäran av en medlemsstat, tillhandahålla både ekonomiskt och tekniskt stöd genom programmet på ett brett spektrum av politikområden, bl.a. offentlig finans- och kapitalförvaltning, institutionella reformer och förvaltningsreformer, företagsklimat, finanssektorn,

marknaderna för produkter, tjänster och arbetskraft, utbildning, hållbar utveckling, folkhälsa och välfärd.

- (16) I denna förordning fastställs en finansieringsram för programmet som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning¹⁷ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet. En lämplig riktgivande tilldelning av de totala budgetanslagen bör fastställas för vart och ett av de tre instrumenten i programmet, och anslagen bör stå i proportion till programmens allmänna och särskilda mål och de behov som finns.
- (17) För att tillgodose ytterligare behov inom ramen för programmet bör medlemsstaterna kunna överföra medel till programmets budget som öronmärkts för delad förvaltning i unionsfonderna, i enlighet med det förfarande som fastställts för det ändamålet. Överförda medel bör användas i enlighet med reglerna i detta program och till förmån för den berörda medlemsstaten.
- (18) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringar i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, kommer detta program att bidra till att rationalisera klimatinsatser och till att uppnå det övergripande målet att 25 % av utgifterna i EU-budgeten ska stödja klimatmålen. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av programmet och på nytt bedömas i samband med relevanta utvärderingar och översyner.
- (19) När det gäller reformverktyget är det nödvändigt att identifiera typer av reformer som kan få ekonomiskt stöd. För att säkerställa att de stödberättigande reformerna bidrar till programmets mål bör de tackla de utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen, inklusive de reformer som föreslagits för att genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (20) För att ge medlemsstaterna ett meningsfullt incitament att slutföra strukturreformer måste ett högsta ekonomiskt bidrag fastställas som är tillgängligt för dem inom ramen för instrumentet i varje tilldelningsstadium och vid varje ansökningsomgång. Detta högsta bidrag bör beräknas på grundval av befolkningen i varje medlemsstat. För att säkerställa att de ekonomiska incitamenten är spridda över hela tillämpningsperioden för programmet bör medlen till medlemsstaterna tilldelas i stadier. Under det första stadiet som omfattar tjugo månader bör hälften (11 000 000 000 euro) av den totala finansieringsramen för reformverktyget göras tillgängligt för medlemsstaterna, och de kan då få upp till det högsta ekonomiska bidraget genom att lämna in förslag till reformåtaganden.
- (21) För att öka öppenheten och effektiviteten bör kommissionen för det följande stadiet som varar till programmets slut inrätta ett system med regelbundet återkommande ansökningsomgångar för att tilldela den återstående hälften (11 000 000 000 euro) av instrumentets totala finansieringsram samt de medel som inte använts under det föregående stadiet. Enkla förfaranden bör införas för detta ändamål. Under varje ansökningsomgång bör alla medlemsstater uppmanas att lämna in sina reformförslag samtidigt, och de kan på grundval av reformförslagen beviljas det högsta ekonomiska bidraget. För att öka öppenheten bör den första ansökningsomgången som

¹⁷Interinstitutionellt avtal av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

kommissionen organiserar under det andra stadiet motsvara den återstående delen (11 000 000 000 euro) av instrumentets totala finansieringsram. Endast om alla medel i den totala finansieringsramen inte har använts bör kommissionen organisera ytterligare ansökningsomgångar. Kommissionen bör anta och offentliggöra en vägledande tidsplan för de ytterligare ansökningsomgångar som ska organiseras samt för varje ansökningsomgång ange hur mycket medel av den totala finansieringsramen som finns tillgängliga under den ansökningsomgången.

- (22) Det bör fastställas ett förfarande för hur medlemsstaterna ska lämna in sina förslag till reformåtaganden samt vad som bör ingå i dessa förslag. För att förfarandena ska vara effektiva bör medlemsstaterna lämna in förslaget till reformåtaganden tillsammans med sina nationella reformprogram, men i en separat bilaga som också kan lämnas in vid en annan tidpunkt. Även om deltagandet i programmet är frivilligt bör i synnerhet medlemsstater med alltför stora obalanser uppmuntras att inom ramen för reformverktyget lägga fram reformförslag som åtgärdar de problem som orsakade obalanserna.
- (23) För att säkerställa medlemsstaternas egenansvar och fokus på relevanta reformer bör de identifiera reformåtaganden för att möta de utmaningar som identifieras inom ramen för den europeiska planeringsterminen (inklusive de utmaningar som identifieras i de landsspecifika rekommendationerna) och lägga fram detaljerade åtgärder för genomförandet av reformerna som bör innehålla lämpliga delmål och mål samt en tidsplan för genomförandet på högst tre år. Under hela förfarandet bör kommissionen och medlemsstaterna sträva efter att samarbeta så mycket som möjligt.
- (24) Kommissionen bör bedöma karaktären och omfattningen av de reformåtaganden som medlemsstaterna lagt fram och fastställa det belopp som ska tilldelas på grundval av öppna kriterier. Hänsyn bör då tas till väsentliga uppgifter som medlemsstaterna lämnat och bedöma huruvida de reformåtaganden som medlemsstaterna lagt fram på ett ändamålsenligt sätt väntas möta de utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen, huruvida de utgör ett övergripande reformpaket, huruvida de väntas stärka den nationella ekonomins prestationer och motståndskraft och huruvida genomförandet av reformerna väntas ha en varaktig påverkan i medlemsstaten, genom att stärka den berörda medlemsstatens institutionella och administrativa kapacitet. Dessutom bör kommissionen bedöma huruvida de inhemska arrangemangen som föreslås av medlemsstaterna, inbegripet de föreslagna delmålen och målen samt relaterade indikatorer, väntas säkerställa ett effektivt genomförande av reformåtagandena under en period på högst tre år.
- (25) I en bilaga till denna förordning bör lämpliga riktlinjer fastställas som ska utgöra grunden för att kommissionen – på ett öppet och rättvist sätt – ska kunna bedöma de förslag till reformåtaganden som medlemsstaterna lagt fram och fastställa det ekonomiska bidraget i enlighet målen och andra relevanta krav i denna förordning. För att öka öppenheten och effektiviteten bör därför ett klassificeringssystem för bedömning av förslagen till reformåtaganden införas.
- (26) För att bidra till utarbetandet av högkvalitativa förslag och bistå kommissionen vid bedömningen av de förslag till reformåtaganden som medlemsstaterna lämnat in och vid bedömningen av framstegen med reformerna bör bestämmelser om användningen av inbördes rådgivning och expertrådgivning införas. Dessutom bör rådets kommitté för ekonomisk politik som arbetar med den europeiska planeringsterminen i förekommande fall i samråd med relevanta fördragsbaserade kommittéer kunna avge ett yttrande om de förslag till reformåtaganden som medlemsstaterna lagt fram. Av

förenklingsskäl bör medlemsstaternas rapporter om framstegen med genomförandet av reformåtagandena läggas fram inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

- (27) Av förenklingsskäl bör de ekonomiska bidragen fastställas på basis av enkla kriterier. Det ekonomiska bidraget bör vara det totala vägledande högsta beloppet om de reformåtaganden som medlemsstaten lägger fram uppfyller bedömningskriterierna till fullo, och utgöra hälften av det vägledande högsta beloppet om de reformåtaganden som medlemsstaten lägger fram endast uppfyller dessa kriterier på ett tillfredsställande sätt. Medlemsstaten får inte beviljas några ekonomiska bidrag om förslaget till reformåtaganden inte på ett tillfredsställande sätt uppfyller bedömningskriterierna.
- (28) För att reformåtagandena ska vara stabila bör medlemsstaterna endast kunna ändra dem en gång under genomförandeperioden om ändringen kan motiveras av objektiva omständigheter.
- (29) Av öppenhetsskäl bör de reformåtaganden som kommissionen antar meddelas Europaparlamentet och rådet, och kommissionen bör vid behov göra kommunikationsinsatser.
- (30) För att den finansiella förvaltningen av instrumentet ska vara enkel och effektiv bör unionens ekonomiska stöd till reformåtaganden bestå av ekonomiska bidrag som inte är kopplade till kostnader i enlighet med artikel 121.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) YYY/XX¹⁸ (nedan kallad *budgetförordningen*) i samband med direkt förvaltning.
- (31) För att få till stånd en sund ekonomisk förvaltning bör särskilda regler fastställas för budgetåtaganden, betalningar, innehållande, avbrytande och krav på återbetalning av medel. Betalningar bör grunda sig på kommissionens positiva bedömning av genomförandet av medlemsstatens reformåtaganden. Ekonomiska bidrag bör kunna innehållas och avbrytas om medlemsstaten inte genomfört reformåtagandena på ett tillfredsställande sätt. För att säkerställa att reformerna får ett hållbart genomslag efter det att de genomförts bör en lämplig tidsperiod fastställas för reformernas varaktighet efter det att det ekonomiska bidraget betalats ut. En period på fem år bör anses vara en lämplig minimiperiod. Lämpliga kontradiktoriska förfaranden bör fastställas för att säkerställa att kommissionens beslut om innehållande, avbrytande och återkrav av betalda belopp respekterar medlemsstaternas rätt att yttra sig.
- (32) När det gäller instrumentet för tekniskt stöd utnyttjar medlemsstaterna i allt större utsträckning tekniskt stöd inom ramen för stödprogrammet för strukturreformer – mer än vad man ursprungligen förväntade sig. Nästan alla medlemsstaterna har ansökt om stöd inom programmet och ansökningarna är fördelade över alla de politikområden som programmet omfattar. De centrala delarna av programmet bör därför bevaras, inklusive de åtgärder som kan få finansiering inom instrumentet för tekniskt stöd.
- (33) Instrumentet för tekniskt stöd inom programmet bör även i fortsättningen ge stöd till genomförandet av reformer som medlemsstaterna tagit initiativ till, reformer kopplade till ekonomiska styrprocesser eller åtgärder knutna till genomförande av unionslagstiftningen och reformer när det gäller genomförandet av ekonomiska anpassningsprogram. Det bör även tillhandahålla tekniskt stöd till förberedelse och genomförande av reformer som görs inom ramen för andra programinstrument.

¹⁸

EUT C , , p. .

- (34) I linje med de regler och förfaranden som redan finns i stödprogrammet för strukturreformer bör ett lätt förfarande för att lämna in ansökningar om tekniskt stöd införas. Med hänsyn tagen till de allmänna principerna om likabehandling, sund ekonomisk förvaltning och öppenhet bör lämpliga kriterier fastställas för analys av de ansökningar som medlemsstaterna lämnat in. Dessa kriterier bör basera sig på hur akuta, allvarliga och omfattande problemen är samt stödbehoven på de politikområden som är avsedda att få tekniskt stöd.
- (35) Innehållet i de samarbets- och stödplaner som närmare beskriver åtgärder för tillhandahållande av tekniskt stöd till medlemsstaterna bör också specificeras. Tekniska stödåtgärder bör därför planeras, och det beräknade totala ekonomiska bidraget för tekniskt stöd bör beakta åtgärder och verksamheter finansierade av unionsfonder eller unionsprogram.
- (36) För att säkerställa ansvarsskyldighet, öppenhet och synlighet för unionens åtgärd bör samarbets- och stödplanerna, med förbehåll för vissa villkor som skyddar känslig information, överlämnas till Europaparlamentet och rådet, och kommissionen bör vid behov göra kommunikationsinsatser.
- (37) Bestämmelser om genomförandet av instrumentet för tekniskt stöd bör fastställas, framför allt metoder för genomförande, finansieringsformer för de tekniska stödåtgärderna och innehållet i arbetsprogrammen, vilka bör antas genom genomförandeakter. Med hänsyn till hur viktigt det är att understödja medlemsstaternas ansträngningar att genomföra reformer är det nödvändigt att tillåta en medfinansieringsgrad för bidrag på upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna. För att göra det möjligt att snabbt sätta in tekniskt stöd i akuta situationer bör bestämmelser fastställas för antagande av specialåtgärder under en begränsad tidsperiod. En begränsad del av budgeten för arbetsprogrammet för instrumentet för tekniskt stöd bör därför öronmärkas för specialåtgärder.
- (38) Konvergensmekanismen bör ha som mål att tillhandahålla såväl ekonomiskt som tekniskt stöd (utöver vad som redan finns tillgängligt i programmets två andra instrument) till medlemsstater som inte har euron som valuta och som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den inom en given tidsram, i syfte att hjälpa dem att förbereda sig för medlemskap i euroområdet. Med ”konkreta åtgärder” avses här en formell skrivelse från den berörda medlemsstatens regering till kommissionen i vilken medlemsstaten gör ett tydligt åtagande om att ansluta sig till euroområdet inom en rimlig och definierad tidsperiod och lägger fram en trovärdig tidsbunden färdplan, efter samråd med kommissionen, för genomförandet av konkreta åtgärder för att förbereda ett väl fungerande deltagande i euroområdet, inbegripet åtgärder för att säkerställa fullständig anpassning av den nationella lagstiftningen till kraven i unionslagstiftningen (inbegripet bankunionen).
- (39) Instrumentet bör bestå av två olika komponenter som bör ha som mål att tillhandahålla fler ekonomiska incitament för medlemsstaterna att inleda och slutföra relevanta strukturreformer för att ansluta sig till euroområdet, och de bör även ha som mål att erbjuda ytterligare och riktat tekniskt stöd för att utforma och genomföra sådana reformer.
- (40) För att förenkla och skapa samstämmighet bör de ekonomiska och tekniska stödkomponenter som genomförs inom ramen för konvergensmekanismen tillämpa samma regler och genomförandeförfaranden som programmets övriga instrument. Därför bör relevanta bestämmelser för reformverktyget och instrumentet för tekniskt

stöd i programmet även gälla för konvergensmekanismens relevanta komponenter som kompletterats med särskilda regler.

- (41) När det gäller reformernas och åtgärdernas stödberättigande bör det införas vissa extra regler om fastställande av vägledande maximianslag och om förslag till reformåtaganden, ansökningar om tekniskt stöd och det bedömningsförfarande som hänger samman med detta. Framför allt bör det inom ramen för den ekonomiska stödkomponenten i konvergensmekanismen och utöver det ekonomiska bidrag som ska tilldelas inom ramen för reformverktyget finnas ett extra ekonomiskt bidrag för tilldelning till stödberättigade medlemsstater mot ytterligare reformer som genomförs av den berörda medlemsstaten.
- (42) För att säkerställa att medel från unionsbudgeten tilldelas på ett effektivt och konsekvent sätt och att principen om sund ekonomisk förvaltning upprätthålls bör åtgärder enligt programmet vara förenliga med och bygga vidare på pågående unionsprogram, samtidigt som dubbelfinansiering av samma utgift undviks. Framför allt bör kommissionen och medlemsstaten, under processens alla stadier, säkerställa en ändamålsenlig samordning så att samstämmighet, komplementaritet och synergi säkerställs i samspelet mellan finansieringskällor, inklusive när det gäller det tekniska biståndet för dessa.
- (43) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 behöver detta program utvärderas på grundval av information som samlas in till följd av specifika övervakningskrav, samtidigt som överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna, undviks. Dessa krav bör i tillämpliga fall innefatta mätbara indikatorer som tjänar som grund för utvärdering av programmets konsekvenser i praktiken.
- (44) En oberoende halvtidsutvärdering som granskar programmets måluppfyllelse, resursanvändningens effektivitet och programmets mervärde bör göras. Dessutom bör en oberoende efterhandsutvärdering behandla programmets effekt på lång sikt.
- (45) De reformåtaganden som medlemsstaterna ska genomföra, det ekonomiska bidrag som ska tilldelas dem från programmets budget och arbetsprogrammen för genomförandet av det tekniska stödet bör fastställas. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (46) Övergripande finansiella regler som antagits av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och bestämmer särskilt förfarandet för uppställning och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid generella brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en verkningsfull EU-finansiering.
- (47) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹⁹, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95²⁰, rådets

¹⁹Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av

förordning (Euratom, EG) nr 2185/96²¹ och rådets förordning (EU) 2017/1939²² ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigerande och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och andra brott som påverkar unionens ekonomiska intressen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371²³. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter till kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten.

- (48) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (49) Den här förordningen bör inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av stödåtgärder som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EU) 2017/825 eller någon annan unionslagstiftning som är tillämplig på det stödet den 31 december 2020. Åtgärder som godkänts enligt förordning (EU) 2017/825 bör därför fortsätta att gälla. En övergångsbestämmelse bör därför fastställas.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

²⁰Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

²¹Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

²²Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

²³Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas reformstödsprogrammet (nedan kallat *programmet*).

Här fastställs målen för programmet, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *tekniskt stöd*: åtgärder som hjälper medlemsstater att genomföra institutionella, administrativa och tillväxtfrämjande strukturreformer, inbegripet åtgärder som hjälper medlemsstater som inte har euron som valuta att förbereda sig för deltagande i euroområdet.
2. *ekonomiskt stöd*: ekonomiskt bidrag till en medlemsstat för genomförandet av de strukturreformer som fastställs inom ramen för den process för den europeiska planeringsterminen som beskrivs i artikel 2-a i rådets förordning (EG) nr 1466/97²⁴ och för genomförandet av reformer som är relevanta för förberedelsen inför deltagandet i euroområdet.
3. *nationell myndighet*: offentlig myndighet, inbegripet myndigheter på regional och lokal nivå[, samt medlemsstatsorganisationer [i enlighet med artikel 2.42] i budgetförordningen vilka samarbetar i en partnerskapsanda i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar.
4. *unionsfonder*: fonder som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) YYY/XX [CPR successor]²⁵.
5. *internationell organisation*: organisation i den mening som avses i artikel 156 i budgetförordningen och organisationer som likställs med sådana internationella organisationer i enlighet med den artikeln.
6. *stödberättigad medlemsstat*: inom konvergensmekanismen en medlemsstat som inte har euron som valuta och som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den inom en given tidsram, i dess förberedelse för att ansluta sig till euroområdet. Konkreta åtgärder ska bestå av en formell skrivelse från den berörda medlemsstatens regering till kommissionen i vilken medlemsstaten gör ett tydligt åtagande om att ansluta sig till euroområdet inom en rimlig och definierad tidsperiod och lägger fram en trovärdig tidsbunden färdplan, efter samråd med kommissionen, för genomförandet

²⁴Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

²⁵EUT C , , s. .

av konkreta åtgärder för att förbereda ett väl fungerande deltagande i euroområdet, inbegripet åtgärder för att säkerställa fullständig anpassning av den nationella lagstiftningen till kraven i unionslagstiftningen (inbegripet bankunionen).

Artikel 3 *Programmets struktur*

Programmet ska bestå av följande instrument:

- (a) Reformverktyget.
- (b) Instrumentet för tekniskt stöd.
- (c) Konvergensmekanismen för förberedelse för medlemskap i euroområdet.

Artikel 4 *Allmänna mål*

Programmet ska stödja följande allmänna mål i alla medlemsstater:

- (a) Bidra till att ta itu med nationella reformutmaningar av strukturell karaktär som syftar till att förbättra de nationella ekonomiernas resultat och till att främja motståndskraftiga ekonomiska och sociala strukturer i medlemsstaterna, och därigenom bidra till sammanhållning, konkurrenskraft, produktivitet, tillväxt och sysselsättning.
- (b) Bidra till att stärka den administrativa kapaciteten i medlemsstaterna när det gäller de utmaningar som institutioner, styrning, offentlig förvaltning och ekonomiska och sociala sektorer står inför.

Artikel 5 *Särskilda mål*

1. För att uppnå de allmänna målen i artikel 4 ska programmet ha särskilda mål, som ska eftersträvas i nära samarbete med de berörda medlemsstaterna.
2. Programmet har följande särskilda mål:
 - (a) Vad gäller reformverktyget ska programmet tillhandahålla medlemsstaterna ekonomiska incitament i syfte att uppnå delmål och mål för de struktureller reformer som fastställs i de reformåtaganden som medlemsstaterna gör med kommissionen.
 - (b) Vad gäller instrumentet för tekniskt stöd ska programmet stödja de nationella myndigheternas ansträngningar för att förbättra sin administrativa kapacitet att utforma, utveckla och genomföra reformer, inbegripet utbyte av god praxis, lämpliga processer och metoder samt en mer ändamålsenlig och effektiv förvaltning av mänskliga resurser.
 - (c) Vad gäller konvergensmekanismen för förberedelse för medlemskap i euroområdet ska programmet
 - i) tillhandahålla ekonomiska incitament till stödberättigade medlemsstater för att hjälpa dem att uppnå delmål och mål för reformer som är relevanta för förberedelse för medlemskap i euroområdet, enligt de reformåtaganden som medlemsstaterna gör med kommissionen, och
 - ii) stödja de nationella myndigheternas ansträngningar i stödberättigade medlemsstater för att förbättra sin administrativa kapacitet att utforma,

utveckla och genomföra reformer som är relevanta för förberedelse för medlemskap i euroområdet, inbegripet utbyte av god praxis, lämpliga processer och metoder samt en mer ändamålsenlig och effektiv förvaltning av mänskliga resurser.

Artikel 6 *Tillämpningsområde*

De allmänna och särskilda mål som anges i artiklarna 4 och 5 ska avse politikområden med anknytning till sammanhållning, konkurrenskraft, produktivitet, forskning och innovation, smart och hållbar tillväxt för alla, sysselsättning och investeringar, särskilt ett eller flera av följande:

- (a) Offentlig finans- och kapitalförvaltning, budgetprocesser, skuld- och skatteförvaltning samt politik som syftar till att bekämpa skatteundandragande.
- (b) Institutionella reformer samt en effektiv och serviceinriktad offentlig förvaltning och e-förvaltning, bland annat, när så är lämpligt, genom regelförenkling, upprätthållande av rättsstatsprincipen, reformer av rättssystem och kraftigare insatser mot bedrägeri, korruption och penningtvätt.
- (c) Företagsklimat (inklusive för små och medelstora företag), återindustrialisering, utveckling av den privata sektorn, produkt- och tjänstemarknader, investeringar, offentligt deltagande i företag, privatiseringsprocesser, handel och utländska direktinvesteringar, konkurrens och offentlig upphandling, hållbar sektoriell utveckling och stöd till forskning och innovation och digitalisering.
- (d) Utbildning, arbetsmarknadspolitik, inklusive social dialog, för skapande av nya arbetstillfällen, digital kompetens, fattigdomsbekämpning, främjande av social delaktighet, system för social trygghet och välfärdssystem, folkhälsa och hälso- och sjukvårdssystem samt sammanhållnings-, asyl-, migrations- och gränspolitik.
- (e) Politik för genomförande av klimatåtgärder, rörlighet, främjande av energi- och resurseffektivitet, förnybara energikällor, för att uppnå energidiversifiering och säkerställa energitrygghet, samt för jordbruk, fiske och hållbar landsbygdsutveckling.
- (f) Finanssektorspolitik, inbegripet främjande av finansiella kunskaper, finansiell stabilitet, tillgång till finansiering och utlåning till den reala ekonomin samt framställning, tillhandahållande och kvalitetskontroll samt rapportering av data och statistik.

Artikel 7 *Budget*

- 1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara 25 000 000 000 euro i löpande priser.
- 2. Den vägledande fördelningen av det belopp som avses i punkt 1 ska vara
 - (a) upp till 22 000 000 000 euro för reformverktyget,
 - (b) upp till 840 000 000 euro för instrumentet för tekniskt stöd,
 - (c) upp till 2 160 000 000 euro för konvergensmekanismen, varav
 - i) upp till 2 000 000 000 euro för den ekonomiska stödkomponenten, och
 - ii) upp till 160 000 000 euro för den tekniska stödkomponenten.

I de fall då en medlemsstat utanför euroområdet den 31 december 2023 inom konvergensmekanismen inte har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den gemensamma valutan inom en viss tidsperiod, ska det högsta belopp som enligt artikel 26 är tillgängligt för den medlemsstaten inom konvergensmekanismens ekonomiska stödkomponent föras över till det reformverktyg som avses i punkt 2 a. Kommissionen ska anta ett beslut om detta efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter inom två månader efter det att dess slutsatser meddelats.

3. Finansieringsramen för programmet får också täcka utgifter för den förberedelse, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för att förvalta programmet och för att uppnå dess mål, särskilt undersökningar, sammanträden med experter, information och kommunikation, inbegripet information om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till målen i denna förordning, utgifter för it-nätverk rörande behandling och utbyte av information, inbegripet gemensamma it-verktyg, samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som kommissionen har för förvaltningen av programmet. Utgifter får även täcka kostnader, inom vart och ett av de tre instrument som anges i artikel 3, för annan stödjande verksamhet som kvalitetskontroll och övervakning av projekt för tekniskt stöd på fältet och kostnader för inbördes rådgivning och experter för bedömning och genomförande av strukturreformer.
4. Medel anslagna till medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning får på deras begäran överföras till programmet. Kommissionen ska förvalta dessa medel direkt i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln. Om möjligt ska dessa resurser användas till förmån för den berörda medlemsstaten.

KAPITEL II

Reformverktyget

Artikel 8 *Stödberättigande reformer*

I enlighet med målen i artiklarna 4 a och 5.2 a ska stödberättigande strukturreformer för finansiering enligt programmet vara de reformer som syftar till att ta itu med utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Artikel 9 *Högsta ekonomiska bidrag*

I bilaga I fastställs det högsta ekonomiska bidrag som är tillgängligt för varje medlemsstat utav den totala finansieringsramen för det reformverktyg som avses i artikel 7.2 a. Ett sådant ekonomiskt bidrag beräknas för varje medlemsstat med användning av de kriterier och metoder som fastställs i den bilagan, på grundval av befolkningen i varje medlemsstat. Ett sådant ekonomiskt bidrag ska finnas tillgängligt för tilldelning till varje medlemsstat, delvis eller helt, i varje stadie och ansökningsomgång i tilldelningsprocessen enligt artikel 10.

Artikel 10

Tilldelningsprocess och ansökningsomgångar

1. Tilldelningsprocessen av det högsta ekonomiska bidrag som finns tillgängligt för varje medlemsstat enligt artikel 9 ska äga rum i stadier och ansökningsomgångar. För varje stadie och omgång får medlemsstaterna ansöka om hela det belopp som motsvarar det högsta ekonomiska bidraget enligt artikel 9 för att fullgöra sina reformåtaganden i enlighet med artikel 11.
2. Under en period på tjugo månader från och med tillämpningsdatum för denna förordning ska kommissionen göra 11 000 000 000 euro tillgängligt för tilldelning, vilket motsvarar 50 % av den totala finansieringsram som anges i artikel 7.2 a. Varje medlemsstat får ansöka om hela det belopp som motsvarar det högsta ekonomiska bidraget enligt artikel 9 för att fullgöra sina reformåtaganden i enlighet med artikel 11.
3. För den period som inleds efter slutet av den period som anges i punkt 2 ska kommissionen göra 11 000 000 000 euro tillgängligt för tilldelning, vilket motsvarar de återstående 50 % av den totala finansieringsram för reformverktyget som anges i artikel 7.2 a, plus det belopp som inte tilldelats i enlighet med punkt 2, på grundval av ansökningsomgångar som organiseras och offentliggörs inom reformverktyget. I den första ansökningsomgången ska 11 000 000 000 euro tilldelas.
4. Om den totala tillgängliga finansieringsram som anges i artikel 7.2 a, efter den första ansökningsomgången enligt punkt 3, inte har tilldelats fullständigt enligt punkt 2 och 3, ska kommissionen organisera ytterligare ansökningsomgångar. För detta ändamål ska kommissionen anta och offentliggöra en vägledande tidsplan för ytterligare ansökningsomgångar som ska organiseras under den perioden, och den ska för varje ansökningsomgång ange vilket belopp som återstår i den totala finansieringsram som avses i artikel 7.2 a.
5. Om det återstående belopp som avses i punkt 4 inte är tillräckligt för att täcka de ekonomiska bidragen till medlemsstater som lämnat in förslag inom en ansökningsomgång i enlighet med artikel 12, ska tilldelningarna till de berörda medlemsstaterna justeras proportionellt enligt den metod som fastställs i bilaga I.

Artikel 11

Förslag till reformåtaganden

1. En medlemsstat som önskar få stöd inom reformverktyget ska lämna in ett förslag till reformåtaganden till kommissionen. I förslaget ska en uppsättning åtgärder för genomförandet av strukturreformer för att möta de utmaningar som identifierats under processen för den europeiska planeringsterminen beskrivas utförligt, och det ska innehålla delmål, mål och en tidsplan för genomförandet av reformerna under en period på högst tre år.
2. Förslaget till reformåtaganden ska läggas fram av den berörda medlemsstaten tillsammans med dess nationella reformprogram, i form av en separat bilaga. Den separata bilagan kan läggas fram tillsammans med det nationella reformprogrammet eller vid en annan tidpunkt.
3. Förslaget till reformåtaganden ska vara vederbörligen motiverat och styrkt. I förslaget ska särskilt följande beskrivas:

- a) Den föreslagna strukturreformens karaktär och omfattning mot bakgrund av de utmaningar som identifierats under den europeiska planeringsterminen.
 - b) Väntade ekonomiska och sociala effekter av reformen i den berörda medlemsstaten och, om möjligt, spridningseffekter i andra medlemsstater.
 - c) Kompletterande åtgärder som kan komma att behövas.
 - d) Eventuella investeringskostnader kopplade till reformerna, inbegripet information om befintlig eller planerad unionsfinansiering av dessa kostnader.
 - e) Inhemska arrangemang för effektivt genomförande av den berörda medlemsstatens reformåtaganden, inbegripet de föreslagna delmålen och målen samt relaterade indikatorer.
 - f) Annan relevant information.
4. Vid utarbetandet av högkvalitativa förslag till reformåtaganden kan kommissionen organisera inbördes rådgivning, så att ansökande medlemsstater kan dra nytta av andra medlemsstaters erfarenhet.
 5. Kommissionen ska vid bedömningen av förslaget till reformåtaganden föra ett nära samarbete med den berörda medlemsstaten. Kommissionen kan komma med synpunkter eller begära ytterligare information. Den berörda medlemsstaten ska lämna den begärda ytterligare informationen och får vid behov se över förslaget innan det läggs fram officiellt.
 6. Vid bedömningen av förslaget till reformåtaganden och vid fastställandet av det belopp som ska tilldelas den berörda medlemsstaten ska kommissionen beakta den motivering och den information som den berörda medlemsstaten tillhandahåller enligt punkt 3 och andra eventuella upplysningar.
 7. Kommissionen ska bedöma karaktär och omfattning av förslaget till reformåtaganden och för detta ändamål beakta följande kriterier:
 - a) Huruvida reformåtagandena
 - i) på ett ändamålsenligt sätt väntas möta de utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen, nämligen
 - i de landsspecifika rekommendationerna och i andra relevanta dokument som kommissionen antagit inom ramen för den europeiska planeringsterminen, eller
 - i tillämpliga fall, i förfarandet vid makroekonomiska obalanser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011²⁶,
 - ii) utgör ett övergripande reformpaket,
 - iii) väntas stärka ekonomins resultat och motståndskraft i den berörda medlemsstaten,
 - iv) väntas genom genomförandet i förekommande fall ha en varaktig påverkan genom att stärka den berörda medlemsstatens institutionella och administrativa kapacitet, och

²⁶Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

b) huruvida de inhemska arrangemangen som föreslås av den berörda medlemsstaten väntas säkerställa ett effektivt genomförande av reformåtagandena under en period på högst tre år, inbegripet de föreslagna delmålen och målen samt relaterade indikatorer.

De bedömningskriterier som anges i denna punkt ska tillämpas i enlighet med riktlinjerna i bilaga II.

8. Vid bedömningen av de förslag till reformåtaganden som läggs fram av medlemsstaterna får kommissionen ta hjälp av experter.
9. Kommittén för ekonomisk politik som inrättats genom rådets beslut 2000/604/EG om sammansättningen av och stadgarna för Kommittén för ekonomisk politik²⁷ får avge ett yttrande om de förslag till reformåtaganden som medlemsstaterna lagt fram.

Artikel 12 *Kommissionens beslut*

1. Kommissionen ska inom fyra månader efter det att medlemsstaten officiellt lagt fram förslaget anta ett beslut genom en genomförandeakt. Om kommissionen gör en positiv bedömning av ett förslag till reformåtaganden som lagts fram av en medlemsstat, ska det beslutet beskriva vilka reformåtaganden som ska genomföras av medlemsstaten, inbegripet delmål och mål samt det ekonomiska bidrag som tilldelas i enlighet med artikel 10.

Det ekonomiska bidraget ska komplettera andra åtgärder eller insatser som stöds av unionsfonder, i enlighet med artikel 33.
2. Det ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 ska fastställas med beaktande av karaktär och omfattning av de reformer som föreslås av den berörda medlemsstaten, enligt en bedömning baserat på kriterierna i artikel 11.7, på grundval av riktlinjerna i bilaga II och i enlighet med följande kriterier:
 - (a) I de fall då förslaget till reformåtaganden från den berörda medlemsstaten helt och fullt motsvarar kriterierna i artikel 11.7, ska reformåtagandena anses vara *betydande* och det totala belopp för högsta ekonomiska bidrag som avses i artikel 9 ska tilldelas den berörda medlemsstaten.
 - (b) I de fall då förslaget till reformåtaganden från den berörda medlemsstaten på ett tillfredsställande sätt motsvarar kriterierna i artikel 11.7, ska reformåtagandena anses vara *avsevärda* och hälften av det högsta ekonomiska bidrag som avses i artikel 9 ska tilldelas den berörda medlemsstaten.
 - (c) I de fall då förslaget till reformåtaganden från den berörda medlemsstaten inte på ett tillfredsställande sätt motsvarar kriterierna i artikel 11.7, ska inget ekonomiskt bidrag tilldelas den berörda medlemsstaten.
3. Det beslut som avses i punkt 1 ska fastställa det ekonomiska bidraget som ska betalas ut vid ett enda tillfälle så snart som medlemsstaten på tillfredsställande sätt har genomfört alla delmål och mål som satts upp i samband med genomförandet av varje reformåtagande.

²⁷Rådets beslut av den 29 september 2000 om sammansättningen av och stadgarna för Kommittén för ekonomisk politik (2000/604/EG) (EGT L 257, 11.10.2000, s. 28)

Beslutet ska fastställa perioden för genomförandet av reformåtagandena; denna får inte infalla senare än tre år efter beslutets antagande. Vidare ska beslutet fastställa närmare bestämmelser och tidsplan för genomförandet av reformåtagandena samt den berörda medlemsstatens rapportering om detta inom processen för den europeiska planeringsterminen, relevanta indikatorer för uppfyllandet av delmål och mål, samt rutiner för kommissionens tillgång till relevanta bakgrundsuppgifter.

4. Om kommissionen gör en negativ bedömning av ett förslag till reformåtaganden som lagts fram av en medlemsstat, ska den meddela den bedömningen inom fyra månader efter det att medlemsstaten officiellt lagt fram förslaget.

Artikel 13

Ändring av reformåtagandena

1. Om reformåtagandena, inbegripet berörda delmål och mål, delvis eller helt inte längre kan uppfyllas av den berörda medlemsstaten på grund av objektiva omständigheter, får den berörda medlemsstaten göra en motiverad begäran till kommissionen om att ändra eller ersätta det beslut som avses i artikel 12.1. För detta ändamål får medlemsstaten föreslå en ändrad eller ny uppsättning reformåtaganden.
2. Om kommissionen anser att de skäl som den berörda medlemsstaten anför motiverar en ändring av reformåtagandena, ska kommissionen bedöma det nya förslaget i enlighet med bestämmelserna i artikel 11 och fatta ett nytt beslut i enlighet med artikel 12 inom fyra månader efter det att begäran officiellt lagts fram.
3. Om kommissionen anser att de skäl som den berörda medlemsstaten anför inte motiverar en ändring av reformåtagandena, ska kommissionen avslå begäran inom fyra månader efter det att den officiellt lagts fram, efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att lägga fram sina synpunkter inom en period på en månad efter det att kommissionen meddelat sina slutsatser.
4. Reformåtagandena får endast ändras en gång inom den genomförandeperiod som fastställs i det beslut som avses i artikel 12.1.

Artikel 14

Medlemsstatens rapportering inom den europeiska planeringsterminen

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12.3 andra stycket ska den berörda medlemsstaten inom processen för den europeiska planeringsterminen regelbundet rapportera om de framsteg som gjorts för att uppnå reformåtagandena. För detta ändamål uppmanas medlemsstaterna att använda innehållet i de nationella reformprogrammen som ett verktyg för att rapportera om framstegen mot reformernas slutförande. Närmare bestämmelser och tidsplan för rapporteringen, inbegripet rutiner för kommissionens tillgång till relevanta bakgrundsuppgifter, ska fastställas i det beslut som avses i artikel 12.1.

Artikel 15

Regler om betalningar, avbrytande och förfallande av ekonomiska bidrag

1. Ett ekonomiskt bidrag som tillhandahålls en medlemsstat inom reformverktyget ska vara i form av medel som inte kopplas till de kostnader som anges i artikel 125.1 a i budgetförordningen: det ska förvaltas i enlighet med reglerna för direkt förvaltning i den förordningen och inte kräva nationell samfinansiering.

2. Det beslut som avses i artikel 12.1 ska utgöra ett enskilt rättsligt åtagande i den mening som avses i budgetförordningen, vilket kan baseras på övergripande åtaganden. Budgetåtaganden kan delas upp över flera år i årliga delåtaganden.
3. Utbetalningen av ekonomiska bidrag till den berörda medlemsstaten enligt denna artikel ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att det finns tillgängliga medel.
4. När reformåtagandena har uppfyllts ska den berörda medlemsstaten lämna in en vederbörligen motiverad begäran om utbetalning av det ekonomiska bidraget. Kommissionen ska, inom två månader efter det att begäran lämnats in, bedöma huruvida relevanta delmål och mål som fastställts i det beslut som avses i artikel 12.1 har genomförts på tillfredsställande sätt. För detta ändamål får kommissionen ta hjälp av experter i enlighet med artikel 11.8.

Om bedömningen ger ett positivt resultat, ska utbetalningen av det ekonomiska bidraget göras i enlighet med budgetförordningen.

5. Om kommissionen, till följd av den bedömning som avses i punkt 4, har fastställt att de delmål och mål som avses i artikel 12.1 inte har genomförts på tillfredsställande sätt, ska utbetalningen av hela eller delar av det ekonomiska bidraget avbrytas. Den berörda medlemsstaten ska ha möjlighet att lägga fram sina synpunkter inom en period på en månad efter det att kommissionen meddelat sin bedömning.

Avbrytandet ska upphävas om medlemsstaten har vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de delmål och mål som avses i artikel 12.1 genomförs på tillfredsställande sätt.

6. Genom undantag från artikel 116.2 i budgetförordningen ska betalningsfristen börja löpa från och med den dag då medlemsstaten meddelas det positiva resultatet i enlighet med punkt 4 andra stycket, eller från och med den dag då upphävandet av avbrytandet i enlighet med punkt 5 andra stycket meddelas.
7. Om den berörda medlemsstaten inte har vidtagit de nödvändiga åtgärderna inom en period på sex månader från och med avbrytandet, ska kommissionen inställa det ekonomiska bidraget i enlighet med artikel 14.1 i budgetförordningen, efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att lägga fram sina synpunkter inom en period på två månader efter det att dess slutsatser meddelats.
8. Om den berörda medlemsstaten, inom arton månader från och med dagen för antagandet av de reformåtaganden som fastställs i det beslut som avses i artikel 12.1, inte gör några konkreta framsteg när det gäller relevanta delmål och mål, ska beloppet för det ekonomiska bidraget förfalla i enlighet med artikel 14.1 i budgetförordningen. Att inte ha gjort konkreta framsteg ska betyda att medlemsstaten inte har respekterat den tidsplan som avses i artikel 12.3.

Kommissionen ska fatta ett beslut om inställandet efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter inom två månader efter det att dess slutsatser meddelats.

Artikel 16 *Reformernas varaktighet*

1. En medlemsstat ska betala tillbaka till kommissionen varje ekonomiskt bidrag som utbetalats till den i enlighet med artikel 15 med avseende på ett reformåtagande, om

de förhållanden som möjliggjorde sådana utbetalningar inom fem år efter utbetalningen har förändrats avsevärt i den berörda medlemsstaten.

2. Följande fall ska utgöra en avsevärd förändring av de förhållanden som möjliggjorde utbetalningen:
 - (a) Förutsättningarna för att uppfylla reformåtagandena föreligger inte längre.
 - (b) Förutsättningarna för att uppfylla reformåtagandena har avsevärt förändrats på grund av andra åtgärder.
3. Kommissionen ska fatta ett beslut om återbetalning efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter inom en period på två månader efter det att dess slutsatser meddelats.

Artikel 17

Information till Europaparlamentet och rådet samt kommunikation om reformåtagandena

1. Kommissionen ska översända de reformåtaganden som avses i artikel 12 till Europaparlamentet och rådet utan onödigt dröjsmål.
2. Om den berörda medlemsstaten har gett sitt samtycke, får kommissionen inleda kommunikationsinsatser för att säkerställa unionsfinansieringens synlighet för det ekonomiska stöd som planeras i reformåtagandepaketet.

KAPITEL III

Instrumentet för tekniskt stöd

Artikel 18

Stödberättigande åtgärder för tekniskt stöd

I enlighet med målen i artiklarna 4 b och 5.2 b ska instrumentet för tekniskt stöd särskilt finansiera följande typer av åtgärder:

- (a) Sakkunskap vad gäller policyrådgivning, förändringar av politiken, utformning av strategier och färdplaner för reformer samt lagstiftningsreformer, institutionella reformer och struktur- och förvaltningsreformer.
- (b) Kort- och långvarigt tillhandahållande av experter, även utposterade experter, som ska utföra uppgifter på vissa områden eller genomföra operativ verksamhet, vid behov kombinerat med tolknings-, översättnings- och samarbetsstöd, administrativt bistånd, infrastruktur och utrustning.
- (c) Institutionell, administrativ och sektoriell kapacitetsuppbyggnad och kompletterande åtgärder på alla styrnivåer, som också i förekommande fall främjar civilsamhällets inflytande, särskilt
 - i) seminarier, konferenser och workshoppar,
 - ii) arbetsbesök i relevanta medlemsstater eller tredjeländer för att göra det möjligt för tjänstemän att förvärva eller utöka sina kunskaper på relevanta ämnesområden, och

- iii) fortbildning och utveckling av nätbaserade eller andra kurser för att främja nödvändig kompetensutveckling med avseende på de relevanta reformerna.
- (d) Insamling av data och statistik, utveckling av gemensamma metoder och, när det är lämpligt, indikatorer eller referensmått.
- (e) Organisation av lokalt baserade operativa stödinsatser på områdena asyl, migration och gränskontroller.
- (f) Kapacitetsuppbyggnad inom it, bland annat sakkunskap om utveckling, underhåll och drift av och kvalitetskontroll med avseende på den it-infrastruktur och de applikationer som behövs för att genomföra de relevanta reformerna, samt sakkunskap om program som syftar till digitalisering av offentliga tjänster.
- (g) Undersökningar, forskning, analyser och enkäter, utvärderingar och konsekvensbedömningar samt utveckling och offentliggörande av handledningar, rapporter och utbildningsmaterial.
- (h) Kommunikationsprojekt för inläring, samarbete, informationskampanjer, informationsspridning och utbyte av god praxis, organisation av kampanjer för att öka medvetenheten och informationskampanjer, mediekampanjer och arrangemang, inbegripet information om unionens politiska prioriteringar och, när så är lämpligt, kommunikation genom sociala medier.
- (i) Sammanställning och offentliggörande av material för spridning av information och av programmets resultat, bland annat genom utveckling, drift och underhåll av system och verktyg baserade på informations- och kommunikationsteknik.

Artikel 19

Ansökan om tekniskt stöd

1. En medlemsstat som önskar få tekniskt stöd inom instrumentet ska lämna in en ansökan om tekniskt stöd till kommissionen med angivande av politikområden och prioriteringar för stöd inom programmets tillämpningsområde enligt artikel 6. Kommissionen ska organisera ansökningsomgångar för instrumentet för tekniskt stöd och fastställa lämpliga tidsfrister för inlämnande av ansökningar. Kommissionen får ge vägledning om de viktigaste delar som ska ingå i en ansökan om stöd.
2. Medlemsstater får lämna in en ansökan om tekniskt stöd under följande omständigheter kopplade till
 - (a) medlemsstaternas genomförande av reformer som de själva har tagit initiativ till, särskilt för att uppnå hållbar ekonomisk tillväxt och ett hållbart skapande av nya arbetstillfällen,
 - (b) genomförande av ekonomiska anpassningsprogram i de medlemsstater som får ekonomiskt stöd från unionen i kraft av befintliga instrument, särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013²⁸ för

²⁸Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

medlemsstater som har euron som valuta och rådets förordning (EG) nr 332/2002²⁹ för medlemsstater som inte har euron som valuta,

- (c) genomförande av tillväxtfrämjande reformer kopplade till ekonomiska styrprocesser, särskilt landsspecifika rekommendationer utfärdade inom ramen för den europeiska planeringsterminen eller åtgärder knutna till genomförandet av unionsrätten,
 - (d) utarbetandet av förslaget till reformåtaganden och genomförandet av medlemsstaternas reformåtaganden,
 - (e) genomförande av reformer som är relevanta för att förebereda ett medlemskap i euroområdet för medlemsstater som ännu inte har euron som valuta och som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den inom en given tidsram.
3. Med beaktande av principerna om öppenhet, likabehandling och sund ekonomisk förvaltning och efter en dialog med medlemsstaten, inklusive inom ramen för den europeiska planeringsterminen, ska kommissionen analysera den begäran om stöd som avses i punkt 1 utifrån hur akuta och hur vitt- och djupgående de konstaterade problemen är, vilka stödbehoven är per berört politikområde, en analys av de socioekonomiska indikatorerna och medlemsstatens allmänna administrativa kapacitet.
- Med utgångspunkt från den analysen och med beaktande av befintliga insatser och åtgärder finansierade av unionsfonder eller andra unionsprogram ska kommissionen komma överens med den berörda medlemsstaten om de prioriterade stödområdena, målen, en vägledande tidsplan, stödåtgärdernas omfattning liksom det beräknade totala ekonomiska bidraget för sådant tekniskt stöd i en samarbets- och stödplan.
4. I den samarbets- och stödplan som avses i punkt 3 ska de åtgärder som är kopplade till förberedelse för medlemskap i euroområdet anges, separat från övrigt tekniskt stöd i enlighet med artikel 32. I planen ska dessutom de åtgärder kopplade till medlemsstatens reformåtaganden i enlighet med artiklarna 13 och 29 anges separat.

Artikel 20

Information till Europaparlamentet och rådet samt kommunikation om samarbets- och stödplanerna

- 1. Kommissionen ska, efter samtycke från den berörda medlemsstaten, utan onödigt dröjsmål översända samarbets- och stödplanen till Europaparlamentet och rådet. Den berörda medlemsstaten får vägra samtycke i händelse av känslig eller konfidentiell information, vars röjande skulle hota allmänintressen i medlemsstaten.
- 2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ska kommissionen översända samarbets- och stödplanen till Europaparlamentet och rådet under följande omständigheter:
 - (a) Så snart den berörda medlemsstaten har bortredigerat all känslig eller konfidentiell information, vars röjande skulle hota allmänintressen i den medlemsstaten.
 - (b) Efter en rimlig tidsperiod, när röjande av relevant information inte skulle inverka negativt på genomförandet av stödåtgärderna enligt programmet, och

²⁹Rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

under inga omständigheter senare än två månader efter genomförandet av sådana åtgärder enligt samarbets- och stödplanen.

3. Kommissionen får inleda kommunikationsinsatser för att säkerställa unionsfinansieringens synlighet för de stödåtgärder som planeras i samarbets- och stödplanen.

Artikel 21

Övriga ekonomiska bidrag till instrumentet för tekniskt stöd

1. Utöver den finansieringsram som anges i artiklarna 7.2 b och 7.2 c ii får budgeten för tekniskt stöd enligt programmet finansieras genom extra, frivilliga bidrag från medlemsstaterna.
2. De extra, frivilliga bidrag som avses i punkt 1 får bestå av bidrag som enligt artikel 7.4 görs i enlighet med artikel 100 i förordning [CPR successor] och i enlighet med det förfarande som anges i den artikeln.

Artikel 22

Kompletterande finansiering

Åtgärder som finansieras genom instrumentet för tekniskt stöd kan få stöd från andra unionsprogram, unionsinstrument eller unionsfonder i unionens budget, förutsatt att stödet i fråga inte täcker samma kostnadsposter.

Artikel 23

Genomförandet av instrumentet för tekniskt stöd

1. Kommissionen ska genomföra instrumentet för tekniskt stöd enligt programmet i enlighet med budgetförordningen.
2. Åtgärderna inom instrumentet för tekniskt stöd enligt programmet får genomföras antingen direkt av kommissionen eller, indirekt, av andra enheter eller personer än medlemsstater i enlighet med artikel XX i budgetförordningen. Särskilt ska unionsstöd för åtgärder enligt artikel 19 utgöras av
 - (a) bidrag,
 - (b) offentliga upphandlingskontrakt,
 - (c) ersättning för externa experters utgifter, inbegripet experter från de stödgivande eller stödmottagande medlemsstaternas nationella, regionala eller lokala myndigheter,
 - (d) bidrag till förvaltningsfonder som inrättats av internationella organisationer, och
 - (e) åtgärder genom indirekt förvaltning.
3. Bidrag får tilldelas medlemsstaternas nationella myndigheter, Europeiska investeringsbanksgruppen, internationella organisationer, offentliga eller privata organisationer och enheter som är lagligt etablerade i
 - (a) medlemsstaterna,
 - (b) medlemmar av Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), i enlighet med villkoren i EES-avtalet.

Samfinansieringssatsen för bidrag ska uppgå till 100 % av de stödberättigande kostnaderna.

4. Tekniskt stöd får också ges av enskilda experter, som får inbjudas att bidra till utvalda verksamheter inom ramen för programmet när det är nödvändigt för att uppnå de särskilda mål som anges i artiklarna 5.2 b och 5.2 c ii.
5. För att genomföra instrumentet för tekniskt stöd enligt programmet ska kommissionen, genom genomförandeakter, anta arbetsprogram och underrätta Europaparlamentet och rådet om dessa.

Arbetsprogrammen ska beskriva tilldelningen för instrumentet för tekniskt stöd. Arbetsprogrammen ska även beskriva vilka åtgärder som behövs för att genomföra dem, i enlighet med de allmänna och särskilda mål som avses i artiklarna 4 b, 5.2 b och 5.2 c ii, urvals- och tilldelningskriterierna för bidrag samt alla uppgifter som krävs enligt budgetförordningen.

6. För att säkerställa att medel finns snabbt tillgängliga ska en begränsad del av arbetsprogrammet reserveras för särskilda åtgärder i händelse av oförutsedda och vederbörligen motiverade skäl till skyndsamhet som kräver omedelbara insatser, t.ex. en allvarlig störning i ekonomin eller viktiga omständigheter utanför medlemsstatens kontroll som allvarligt påverkar dess ekonomiska eller sociala förhållanden.

Kommissionen får, på begäran av en medlemsstat som ansöker om tekniskt stöd, besluta om särskilda åtgärder i överensstämmelse med de mål och åtgärder som anges i detta instrument för att ge tekniskt stöd till de nationella myndigheterna när de tar itu med akuta behov. Sådana särskilda åtgärder ska vara tillfälliga till sin natur och ska endast vara underkastade de villkor som anges i artikel 19.2. De särskilda åtgärderna ska upphöra inom sex månader och får ersättas av åtgärder för tekniskt stöd i enlighet med villkoren i artikel 19.

KAPITEL IV

Konvergensmekanismen

Artikel 24

Allmänna bestämmelser

1. Konvergensmekanismen för medlemskap i euroområdet är tillgänglig för varje stödberättigad medlemsstat i enlighet med artikel 2.6. Stöd ska bestå av följande två komponenter:
 - (a) Den ekonomiska stödkomponenten.
 - (b) Den tekniska stödkomponenten.
2. Bestämmelserna i kapitel II ska tillämpas på den ekonomiska stödkomponenten och kompletteras med de bestämmelser som anges i artiklarna 25–29.
3. Bestämmelserna i kapitel III ska tillämpas på den tekniska stödkomponenten och kompletteras med de bestämmelser som anges i artiklarna 30–32.

AVSNITT 1

EKONOMISKT STÖD

Artikel 25

Stödberättigande reformer

Strukturreformer som berättigar till finansiering inom konvergensmekanismen ska vara reformer som hjälper stödberättigade medlemsstater i deras förberedelse för att ansluta sig till euroområdet. Dessa reformer ska syfta till att ta itu med utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Artikel 26

Högsta tillgängliga ekonomiska bidrag för medlemsstaterna

I bilaga X fastställs det högsta ekonomiska bidrag som är tillgängligt för varje medlemsstat utav den totala finansieringsram som anges i artikel 7.2 c i. Ett sådant ekonomiskt bidrag beräknas för varje stödberättigad medlemsstat med användning av de kriterier och metoder som fastställs i den bilagan, på grundval av befolkningen i varje medlemsstat, och tillämpas på varje tilldelningsstadium och ansökningsomgång enligt artikel 10.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.2 andra stycket ska ett sådant ekonomiskt bidrag finnas tillgängligt för tilldelning till varje stödberättigad medlemsstat, delvis eller helt, i varje stadie i tilldelningsprocessen i enlighet med förfarandet i artikel 10, och det ska utgöra ett ytterligare bidrag utöver det ekonomiska bidraget enligt artikel 9, vilket ska beviljas för ytterligare reformer som genomförs av medlemsstaten i enlighet med artikel 25.

Artikel 27

Förslag till reformåtaganden

1. En stödberättigad medlemsstat ska lägga fram ett förslag till reformåtaganden inom den ekonomiska stödkomponenten i konvergensmekanismen, i enlighet med artikel 11.
2. I det förslag till reformåtaganden som avses i punkt 1 ska de reformer som anses viktiga för den stödberättigade medlemsstatens förberedelse för deltagande i euroområdet beskrivas, och hänvisning ska göras till den formella skrivelse från den berörda medlemsstatens regering till kommissionen i vilken medlemsstaten gör ett tydligt åtagande om att ansluta sig till euroområdet inom en rimlig och definierad tidsperiod och lägger fram en trovärdig tidsbunden färdplan, efter samråd med kommissionen, för genomförandet av konkreta åtgärder för att förbereda ett väl fungerande deltagande i euroområdet, inbegripet åtgärder för att säkerställa fullständig anpassning av den nationella lagstiftningen till kraven i unionslagstiftningen (inbegripet bankunionen).
Ett sådant förslag får inte röra reformer som redan föreslagits eller redan finansierats inom det reformverktyg som avses i kapitel II.
3. Kommissionen ska bedöma varje förslag till reformåtaganden som läggs fram inom den ekonomiska stödkomponenten i konvergensmekanismen, i enlighet med artikel 11. Dessutom ska kommissionen bedöma hur relevanta de föreslagna reformåtagandena är för förberedelsen för deltagande i euroområdet.

Artikel 28
Kommissionens beslut

1. Kommissionen ska anta ett beslut i enlighet med artikel 12.1 som ska innehålla samma uppgifter som anges i den artikeln, med avseende på de reformåtaganden som ska genomföras av den stödberättigade medlemsstaten, och som är viktiga för förberedelsen för deltagande i euroområdet. Beslutet ska även innehålla en hänvisning till den formella skrivelse från den berörda medlemsstatens regering till kommissionen i vilken medlemsstaten gör ett tydligt åtagande om att ansluta sig till euroområdet inom en rimlig och definierad tidsperiod och lägger fram en trovärdig tidsbunden färdplan, efter samråd med kommissionen, för genomförandet av konkreta åtgärder för att förbereda ett väl fungerande deltagande i euroområdet, inbegripet åtgärder för att säkerställa fullständig anpassning av den nationella lagstiftningen till kraven i unionslagstiftningen (inbegripet bankunionen).
2. Det ekonomiska bidrag som anges i det beslut som avses i artikel 12.1 ska fastställas enligt samma kriterier i den artikeln och enligt det ytterligare kriteriet i artikel 27.3. Det ska utgöra ett separat bidrag jämfört med det ekonomiska bidrag som tilldelas inom reformverktyget och ska tilldelas för reformer som är viktiga för förberedelse för deltagande i euroområdet och som genomförs av den berörda medlemsstaten.

Artikel 29
Kompletterande finansiering

Reformer som finansieras inom reformverktyget enligt kapitel II får inte finansieras inom den ekonomiska stödkomponenten i konvergensmekanismen.

AVSNITT 2
TEKNISKT STÖD

Artikel 30
Stödberättigande åtgärder

Enligt de mål som fastställs i artiklarna 4 b och 5.2 c ii får konvergensmekanismen i enlighet med artikel 18 finansiera åtgärder och verksamheter som stöder reformer som hjälper stödberättigade medlemsstater i deras förberedelse för att ansluta sig till euroområdet.

Artikel 31
Ansökan om tekniskt stöd

1. En stödberättigad medlemsstat ska lägga fram en ansökan om tekniskt stöd inom konvergensmekanismen, i enlighet med artikel 19. Ansökan ska även innehålla en hänvisning till den formella skrivelse från den berörda medlemsstatens regering till kommissionen i vilken medlemsstaten gör ett tydligt åtagande om att ansluta sig till euroområdet inom en rimlig och definierad tidsperiod och lägger fram en trovärdig tidsbunden färdplan, efter samråd med kommissionen, för genomförandet av konkreta åtgärder för att förbereda ett väl fungerande deltagande i euroområdet, inbegripet åtgärder för att säkerställa fullständig anpassning av den nationella lagstiftningen till kraven i unionslagstiftningen (inbegripet bankunionen).

2. I ansökningarna om tekniskt stöd ska anges om de är relevanta för förberedelse för medlemskap i euroområdet i enlighet med artikel 30, och lämpliga motiveringar anges för detta.
3. Kommissionen ska analysera ansökningarna om tekniskt stöd inom konvergensmekanismen separat från övriga ansökningar om tekniskt stöd. När kommissionen utför sin analys i enlighet med artikel 19 ska den även överväga ansökans relevans för förberedelse av medlemskap i euroområdet.
4. I den samarbets- och stödplan som avses i artikel 19.3 ska de åtgärder som är kopplade till förberedelse för medlemskap i euroområdet anges separat från övrigt tekniskt stöd.

Artikel 32

Genomförande av tekniskt stöd

De arbetsprogram som avses i artikel 23.5 ska även beskriva tilldelningen av tekniskt stöd till stödberättigade medlemsstater med avseende på reformer som hjälper dem i deras förberedelse för att ansluta sig till euroområdet. Arbetsprogrammen ska även beskriva vilka åtgärder som behövs för att genomföra dem, i enlighet med de allmänna och särskilda mål som avses i artiklarna 4 b och 5.2 c ii, urvals- och tilldelningskriterierna för bidrag samt alla uppgifter som krävs enligt budgetförordningen.

KAPITEL V

Komplementaritet, övervakning och utvärdering

Artikel 33

Samordning och komplementaritet

1. Kommissionen och de berörda medlemsstaterna ska i en omfattning som står i proportion till respektive ansvarsområde främja synergier och säkerställa ändamålsenlig samordning mellan programmet och andra unionsprogram och unionsinstrument, särskilt med åtgärder som finansieras av unionsfonder. För detta ändamål ska de
 - (a) säkerställa komplementaritet, synergier, samstämmighet och konsekvens mellan olika instrument på unionsnivå, nationell nivå och, i förekommande fall, regional nivå, särskilt när det gäller åtgärder som finansieras av unionsfonder, både i planeringsfasen och under genomförandet,
 - (b) optimera samordningsmekanismer för att undvika dubbelarbete, och
 - (c) säkerställa nära samarbete mellan de som ansvarar för genomförandet på unionsnivå, nationell nivå och, i förekommande fall, regional nivå, så att stödåtgärderna blir konsekventa och effektiva inom varje instrument som inrättas genom denna förordning.
2. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa komplementaritet och synergier med stöd som tillhandahålls av andra relevanta internationella organisationer.

Artikel 34
Övervakning av genomförandet

1. Kommissionen ska övervaka genomförandet av programmet och mäta uppfyllelsen av de allmänna målen i artikel 4 och de särskilda målen i artikel 5. De indikatorer som ska användas för rapportering om framsteg och för övervakning och utvärdering av programmets uppfyllelse av de allmänna och särskilda mål som anges för varje programinstrument i bilaga III. Övervakningen av genomförandet ska vara riktad och stå i proportion till de verksamheter som bedrivits inom olika programinstrument.
2. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in ändamålsenligt, effektivt och i tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagare av medel från unionsfonder.

Artikel 35
Årlig rapport

1. Kommissionen ska avlägga en årlig rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av programmet.
2. Med avseende på verksamheter för ekonomiskt stöd ska den årliga rapporten innehålla information om de framsteg med reformåtaganden som den berörda medlemsstaten gjort inom reformverktyget. Den årliga rapporten ska även innehålla motsvarande information om genomförandet av den ekonomiska stödkomponenten inom konvergensmekanismen.

För rapporteringen om verksamheter för ekonomiskt stöd enligt punkt 1 kan kommissionen använda innehållet i relevanta dokument som den antar officiellt under den europeiska planeringsterminen, när så är lämpligt.
3. Med avseende på åtgärder för tekniskt stöd ska den årliga rapporten innehålla information om
 - (a) ansökningar om stöd som medlemsstaterna lämnat in i enlighet med artikel 19.1,
 - (b) analysen av tillämpningen av de kriterier som anges i artikel 19.2 som används för att analysera de ansökningar om stöd som medlemsstaterna lämnat in,
 - (c) samarbets- och stödplaner enligt artikel 19.3, och
 - (d) särskilda åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 23.6.
4. Med avseende på åtgärder för tekniskt stöd ska den årliga rapporten även innehålla samma uppgifter som anges punkt 3 vad gäller genomförandet av den tekniska stödkomponenten inom konvergensmekanismen.

Artikel 36
Utvärdering av programmet

1. Kommissionen ska tillhandahålla Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén en oberoende halvtidsutvärdering om programmet senast fyra år efter det att programmet börjat genomföras samt en

oberoende efterhandsutvärderingsrapport om programmet senast fyra år efter slutet av den period som anges i artikel 1.

2. Utvärderingen ska omfatta reformverktyget, instrumentet för tekniskt stöd och konvergensmekanismen.
3. Halvtidsutvärderingen ska innehålla information om måluppfyllelse för programmet, effektiviteten i resursanvändningen och programmets europeiska mervärde. Den ska också beakta den fortsatta relevansen vad gäller alla mål och åtgärder.
4. Efterhandsutvärderingen ska bestå av en övergripande bedömning av programmet och innehålla information om dess effekt på lång sikt.

KAPITEL VI

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 37

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende programmet och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats programmet ska också bidra till informationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till de mål som avses i artiklarna 4 och 5.

Artikel 38

Övergångsbestämmelser

1. Åtgärder och verksamheter för tekniskt stöd som inleds den 31 december 2020 eller tidigare i enlighet med förordning (EU) 2017/825 ska fortsätta att regleras av den förordningen tills de är slutförda.
2. Den finansieringsram för programmet som anges i artikel 7.2 b och 7.2 c ii får även täcka utgifter för tekniskt och administrativt bistånd, bland annat övervakning, kommunikation och utvärdering som krävs enligt förordning (EU) 2017/825 och som inte avslutats den 31 december 2020.
3. Vid behov får anslag föras in i budgeten efter 2020 för att täcka de kostnader som föreskrivs i artikel 7.3, i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som inte slutförts den 31 december 2020.

Artikel 39

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av reformstödsprogrammet för perioden 2021–2027.

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Ekonomi och finans

1.3. Förslaget eller initiativet avser

✓ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁰

✓ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Strukturreformer är bestående förändringar i strukturen i en ekonomi eller i den institutionella och rättsliga ram inom vilken företag och personer är verksamma. Om väl valda och genomförda strukturreformer kan påskynda processen för ekonomisk och social konvergens mellan medlemsstaterna både inom och utanför euroområdet, och stärka motståndskraften i medlemsstaternas ekonomier. Detta förväntas leda till ökat välbefinnande och en smidigt och stabilt fungerande ekonomisk och monetär union (EMU) som en helhet.

Medan de strukturella reformerna ska stärka ekonomins konkurrenskraft, tillväxtpotential och ekonomiska och sociala motståndskraft, blir fördelarna ofta verklighet först på lång sikt, medan de ekonomiska, sociala och politiska kostnader ofta uppkommer på kort sikt. Nationella regeringar kan därför avstå från att inleda genomförandet av vissa reformer. Erfarenheterna från genomförandet av samordningen av den ekonomiska politiken under den europeiska planeringsterminen visar att genomförandet av reformerna går långsamt och ojämnt mellan medlemsstaterna, vilket leder till negativa konsekvenser för konvergens och motståndskraften hos ekonomierna i EU:s medlemsstater och i unionen som helhet.

Mot denna bakgrund föreslår kommissionen ett nytt reformstödsprogram (nedan kallat *programmet*), som omfattar tre separata och kompletterande instrument: i) Reformverket, ii) Ett uppföljningsprogram till stödprogrammet för strukturreformer, i form av ett tekniskt instrument. iii) En konvergensmekanism, som tillhandahåller specifikt och riktat stöd till medlemsstater utanför euroområdet som har vidtagit konkreta åtgärder för att ansluta sig till euroområdet inom en given tidsram. Programmet syftar till att stödja medlemsstaternas regeringar och myndigheter, på begäran eller till följd av deras reformförslag, i deras arbete med att

³⁰

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

utforma och genomföra tillväxtfrämjande strukturreformer. Avsikten med programmet är att bidra till det övergripande målet att förbättra sammanhållningen, konkurrenskraften, produktiviteten, tillväxten och sysselsättningen. För detta ändamål bör det ge ekonomiska incitament för att slutföra reformerna av strukturell karaktär, och ge tekniskt stöd för att stärka den administrativa kapaciteten hos medlemsstaterna att hantera utmaningar som institutioner, styrning, offentlig förvaltning och ekonomiska och sociala sektorer står inför.

- 1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Orsaker för åtgärder på europeisk nivå (ex-ante)

Det nya reformstödsprogrammet kommer att erbjuda en unik kombination av instrument för alla EU:s medlemsstater, för att på så sätt maximera effekterna på EU-nivå. Dess huvudsakliga mervärde består i att det är frivilligt och att det främjar medlemsstaternas eget ansvar för reformer.

Reformverktyget är ett direkt svar på ett bristfälligt genomförande av strukturreformer på nationell nivå och brister i det nuvarande systemet för ekonomisk styrning i EU. Även om genomförandet av strukturreformer i medlemsstaterna fortfarande är en nationell behörighet, kommer åtgärder på EU-nivå att ge en impuls som bidrar till att övervinna politisk ovillighet att genomföra reformer (som delvis kan hänga samman med ekonomiska eller politiska kortsiktiga kostnader). Programmet syftar också till att tillhandahålla konkret ekonomiskt stöd för genomförandet av reformer som fastställts i den europeiska planeringsterminen, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.

Det tekniska stödinstrumentet (och den tekniska stödkomponenten i konvergensmekanismen) kommer att fortsätta att stärka medlemsstaternas administrativa kapacitet genom ett unionsomfattande nätverk av sakkunskap till nytta för alla medlemsstater som begär stöd och det kommer att främja det ömsesidiga förtroendet och samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen.

Den ekonomiska stödkomponenten inom konvergensmekanismen som riktar sig till medlemsstater som har vidtagit konkreta åtgärder för att införa den gemensamma valutan inom en given tidsram, syftar till att stärka motståndskraften i dessa medlemsstater som är på väg att ansluta sig till euroområdet och motståndskraften i euroområdet som helhet, möjliggöra positiva gränsöverskridande effekter och/eller positiva spridningseffekter för euroområdet och unionen som helhet.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Även om genomförandet av strukturella reformer i medlemsstaterna är en nationell behörighet, visade krisåren att reformansträngningar inte kan vara en rent nationell fråga på grund av de starka kopplingarna mellan medlemsstaternas ekonomier. Samordningen av den ekonomiska politiken har stärkts inom ramen för den europeiska planeringsterminen, men genomförandet av landsspecifika rekommendationer har hittills varit ojämnt mellan medlemsstaterna. Programmet kommer att ge extra stöd till genomförandet av reformer inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Därigenom kommer man att bidra till den makroekonomiska stabiliteten och den ekonomiska och sociala motståndskraften i

medlemsstaterna. Konsekvenserna kommer därför inte att märkas enbart på nationell nivå, utan kommer att ha positiva spridningseffekter inom hela unionen.

1.4.3. *Erfarenheter från tidigare åtgärder av liknande slag*

Instrumentet för tekniskt stöd är en fortsättning av det befintliga stödprogrammet för strukturreformer 2017–2020, som trädde i kraft den 20 maj 2017. Genomförandet av stödprogrammet inleddes i september 2017 i och med antagandet av det årliga arbetsprogrammet för 2017 och har fortsatt, med antagande av det årliga arbetsprogrammet för 2018 i mars 2018. Även om det ur ett rättsligt perspektiv är för tidigt att få en formell utvärdering av stödprogrammet kan ett par lärdomar dras från det tekniska stödet till Grekland (genom arbetsgruppen för Grekland) och Cypern (stödgruppen för Cypern) i samband med anpassningsprogrammen och den förberedande åtgärden för strukturella reformer som genomförts under 2016 (3 000 000 EUR). I synnerhet när det gäller arbetsgruppen för Grekland bekräftades i den utvärdering som gjordes 2014 att det stöd som gavs som tekniskt bistånd i hög grad bidrog till genomförandet av reformprogrammet. Även i den särskilda rapporten från revisionsrätten drogs slutsatsen att arbetsgruppen för Grekland hade varit framgångsrik och fullgjort sitt uppdrag – att ge relevant tekniskt bistånd på områden som omfattar nästan hela den offentliga politiken, vilket i stort sett överensstämde med villkoren för det ekonomiska anpassningsprogrammet.

Även om ju genomförandet av den förberedande åtgärden (fältarbete har genomförts nyligen) och det nyligen antagna stödprogrammet gör det svårt att tillhandahålla en analys av dess resultat och effekter och kan vissa preliminära slutsatser dras:

- Programmet fyller en lucka i genomförandet av strukturella reformer genom att stödja medlemsstaterna i olika skeden av reformprocessen.
- Deltagande i programmet innebär en relativt liten administrativ börda jämfört med andra unionsprogram, och stödet kan genomföras relativt snabbt.
- Stödprogrammet bidrar starkt till konsekvent tillämpning av strategiska unionsprioriteringar.
- Stödprogrammets åtgärder bidrar ofta till utvecklingen och genomförandet av lösningar för att hantera gränsöverskridande frågor och unionsomfattande utmaningar.
- I vissa fall har också stödet möjliggjort finansiering genom andra unionsprogram, t.ex. genom att bidra till att bättre förbereda eller integrera projekt inom ramen för unionsfonderna.
- Medlemsstaterna tycks framför allt uppskatta utbyte av sakkunskap med andra medlemsstater eller experter.
- Det är frivilligt att delta i programmet och det samförståndsinriktade samarbetet under hela stödprocessen bidrar till att utveckla ömsesidigt förtroende och främja samarbete...]

1.4.4. *Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter*

Programmet kommer att vara i linje med och stärka den politiska samordningen under den europeiska planeringsterminen. Samtidigt är det förenligt med projektrelaterade investeringsinstrument för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (unionsfonderna) och andra unionsprogram och det kommer att

ge tillgång till unionsmedel. Programmet bygger vidare på de nuvarande erfarenheterna av stödprogrammet.

Kommissionen kommer att fortsätta att se till att de insatser som föreslås för genomförandet inom ramen för programmet kompletterar och inte överlappar insatser från andra unionsprogram och fonder (inklusive unionsfonder). Samordning kommer att säkerställas inom de interna arbetsrutinerna (genom en samordningsmekanism som liknar den befintliga samordningsmekanismen för tekniskt stöd inom ramen för stödprogrammet, där företrädare för de mest berörda avdelningarna ingår) och med medlemsstaterna (beslut om att ge stöd till en medlemsstat kommer bland annat att ta hänsyn till befintliga insatser och åtgärder som finansieras av unionsfonder och unionsprogram).

Att reformer som omfattas av ekonomiska bidrag från programmet ska identifieras inom ramen för den europeiska planeringsterminen kommer att vara av betydelse för att säkerställa additionalitet och undvika att stödprogrammet stöder reformer som skulle ha genomförts i vilket fall som helst. Dessutom kommer övervakningen av genomförandet av reformerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen att ge kompletterande garantier i detta avseende.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

✓ **Begränsad varaktighet**

- ✓ verkan från 2021 till 2027
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☐ **obegränsad varaktighet**

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet³¹

✓ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ✓ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

✓ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ✓ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ✓ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

³¹Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ✓ offentligrättsliga organ
- ✓ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Förslaget inbegriper övervaknings- och utvärderingsskyldigheter. Uppfyllandet av de särskilda målen kommer att övervakas på grundval av indikatorerna i detta förslag. Kommissionen kommer årligen att rapportera till Europaparlamentet och till rådet om genomförandet av programmet.

Kommissionen kommer att till Europaparlamentet och rådet överlämna en interimsvärderingsrapport och en rapport om efterhandsutvärdering om genomförandet av programmet.

Rapporten från utvärderingen efter halva programtiden kommer att innehålla information om programmets måluppfyllelse, effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, samstämmighet och europeiska mervärde. Det kommer också att ta upp huruvida alla mål och åtgärder fortsätter att vara relevanta. Efterhandsutvärderingen ska bestå av en övergripande bedömning av programmet och innehålla information om dess effekt på lång sikt.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Programmet får genomföras antingen direkt av kommissionen eller indirekt, av andra enheter eller personer än medlemsstater i enlighet med artikel 58 c i budgetförordningen (den framtida artikel 62.1 c).

När det gäller tillhandahållande av tekniskt stöd bygger programmet på erfarenheter från stödprogrammet för strukturreformer, som förvaltas inom ramen för direkt och indirekt förvaltning, vilket visat sig vara administrativt enkelt. För att säkerställa kontinuitet och upprätthålla en enhetlig ram för de tre instrumenten är direkt förvaltning det lämpligaste alternativet. Där så är lämpligt kommer också, mot bakgrund av de politiska målen och med beaktande av kontrollmålen, indirekt förvaltning med internationella organisationer att användas.

Direkt förvaltning är också ett lämpligt sätt att tillhandahålla ekonomiskt stöd genom reformverktyget (inbegripet inom ramen för konvergensinstrumentet), som är tänkt att fungera som en ”incitamentmekanism” som består av överföring av medel till medlemsstaternas budgetar utan någon koppling till kostnaderna. Direkt förvaltning kommer att möjliggöra välbehövliga aktiva kontakter mellan kommissionen och medlemsstaterna vid utarbetandet och genomförandet av olika reformåtaganden.

Direkt förvaltning kommer också att möjliggöra en mer transparenta, enklare och snabbare förfaranden. Det faktum att det ekonomiska bidraget inte längre kommer att vara kopplat till kostnader kommer också att leda till effektivitetsvinster och förenklade förfaranden för den ekonomiska förvaltningen.

Kontrollstrategin (se närmare uppgifter under punkt 2.2.2) anses vara lämpligt och väl avvägt för att, å ena sidan, möta vanliga risker i samband med direkt eller indirekt förvaltning av projekt (upphandling och bidrag, enligt vad som anges närmare i punkt 2.2.2) och, å andra sidan, det ekonomiska bidrag som inte är kopplat till kostnader (för finansieringsinstrument), där transaktionsriskerna är lägre.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

De viktigaste risker som konstaterats är följande:

1) För reformverktyget (inbegripet inom ramen för konvergensmekanismen):

- Risk för att reformåtaganden inte genomförs på ett tillfredsställande sätt.
- Risker med otydlig formulering av delmål och indikatorer i genomförandeakten.
- Risker med felaktig bedömning eller förseningar i bedömningen av huruvida reformer har genomförts på tillfredsställande sätt.
- Risker när ekonomiskt stöd eventuellt förfaller.

De åtgärder som kommer att vidtas för att minska riskerna är följande:

- Kontrollsystemet kommer att bygga på en grundlig bedömning av i vilken utsträckning reformåtaganden uppfylls. Eftersom medlen kommer baseras på ekonomiska bidrag som inte är kopplade till kostnader, väntas risken i samband med transaktioner bli mycket låg.

2) För instrumentet för tekniskt stöd (inbegripet inom ramen för konvergensmekanismen):

Riskerna hänför sig till valet av partner (t.ex. internationella finansinstitut och slutliga stödmottagare), avtalsfasen (kommissionens krav finns med i avtalshandlingarna), övervakning och finansiella transaktioner (underlåtenhet att följa de förfaranden som kommissionen föreskrivit) och prestationsmätning (bristande uppfyllelse av förutbestämde mål).

De åtgärder som kommer att vidtas för att minska riskerna är följande:

- följa det fastställda bedömningsförfarandet före beslutet om tilldelning,
- förhandskontroll av programmets förvaltningsfunktion och en finansiell kontroll av den finansiella tjänsten,
- hierarkisk validering av verksamhet genom lämpliga processer,
- förhandsbedömning för förvaltande enhet (pelarbedömning), och
- efterhandskontroller för att åtgärda de systemiska svagheterna i förhandskontrollerna och bidra till korrigeringar av belopp som betalats ut på felaktiga grunder.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Baserat på den information som finns tillgänglig i stödtjänstens förvaltningsplan och årliga verksamhetsrapport för 2017 uppskattas av kontrollernas kostnadseffektivitet var mindre än 5 %.

Personalkostnaderna beräknas genom approximation baserat på analys av organisationsplan och arbetsbeskrivningar, medan de externa kostnaderna för kontroller grundar sig på värdet av respektive kontrakt och tillhörande betalningar.

Med tanke på den metod som föreslås, riskbedömningen och riskbegränsningen är den väntade felfrekvensen låg.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Olika åtgärder kommer att vidtas för att förebygga bedrägerier och oegentligheter/oriktigheter inom programmet.

I linje med kommissionens strategi för bedrägeribekämpning som omfattar hela utgiftscykeln, kommer en särskild handlingsplan mot bedrägeri för dessa utgifter att genomföras av stödtjänsten, med hänsyn till proportionalitet och lönsamhet hos de åtgärder som ska genomföras. Detta kan i stor utsträckning grundas på de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av den nuvarande strategin mot bedrägerier vid stödtjänsten för strukturreformer.

Lämpliga förfaranden för intern kontroll kommer att tillämpas på alla förvaltningsnivåer och utformas för att ge rimliga garantier för att följande mål har uppnåtts: Att verksamheter präglas av ändamålsenlighet, effektivitet och sparsamhet. Att rapporteringen är tillförlitlig. Att tillgångar och information skyddas. Att det finns lämplig riskhantering med avseende på lagligheten och korrektheten i de underliggande transaktionerna, och förebygga, upptäcka, korrigera och följa upp bedrägerier och oriktigheter.

Handlingsplanen mot bedrägeri kommer att innehålla en beskrivning av systemet med förhands- och efterhandskontroller, som är baserat på ett varningssystem med röda flaggor, och av vilka förfaranden personalen följer om bedrägerier och oegentligheter/oriktigheter avslöjas. Den ger också besked om samarbetsarrangemangen med Olaf.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubriker i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgift	Bidrag			
	Rubrik 2 Sammanhållning och värden	Diff./Icke-diff ³² .	från Eftaländer ³³	från kandidatländer ³⁴	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
2	06.01 04 01 (Stödutgifter för reformstödsprogrammet - RSP)	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
2	06.02.01 (reformverktöget)	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
2	06.02.02 (RSP – Operativt tekniskt stöd)	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
2	06.02.03.01 (RSP - konvergensmekanismen - ekonomisk instrumentkomponent)	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
2	06.02.03.02 (RSP – konvergensmekanismen – Operativt tekniskt stöd)	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

³² Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

³³ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁴ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater på västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	2	Sammanhållning och värden									
GD: STÖDTJÄNSTEN FÖR STRUKTURREFORMER			År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter - 2027	TOTALT
• Driftsanslag											
06.02.01 (RSP – reformverktyget)	Åtaganden	(1)	1 100,000	3 208,450	4 400,16	4 125,15	3 666,040	4 583,500	916,700		22 000,000
	Betalningar	(2)			3 208,450	5 958,550	2 749,530	2 750,100	5 041,85	2 291,520	22 000,000
06.02.02 (RSP – Operativt tekniskt stöd)	Åtaganden	(1a)	109,039	111,221	113,445	115,714	118,029	120,390	122,162		810,000
	Betalningar	(2 a)	57,173	84,200	96,335	100,860	103,812	106,413	102,037	159,170	810,000
06.02.03.01 (RSP - konvergensmekanismen - ekonomisk instrumentkomponent)	Åtaganden	(1b)	100,000	291,550	399,840	374,850	333,960	416,500	83,300		2 000,000
	Betalningar	(2b)			291,550	541,450	250,470	249,150	458,150	208,480	2 000,000
06.02.03.02 (RSP – konvergensmekanismen – Operativt tekniskt stöd)	Åtaganden	(1c)	18,847	19,224	19,608	20,000	20,400	20,807	21,114		140,000
	Betalningar	(2c)	10,890	16,039	18,350	19,211	19,773	20,268	19,436	16,033	140,000

Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³⁵											
06.01 04 01 (Stödutgifter för reformstödsprogrammet - RSP)		(3)	6,731	6,865	7,003	7,143	7,285	7,432	7,541		50,000
TOTALA anslag för stödtjänsten för strukturreformer	Åtaganden	=1+1a +3	1 334,617	3 637,310	4 940,056	4 642,857	4 145,714	5 148,629	1 150,817		25 000,000
	Betalningar	=2+2a +3	74 794	107,104	3 621,688	6 627,214	3 130,870	3 134,113	5 629,014	2 675,203	25 000,000

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	1 327,886	3 630,445	4 933,053	4 635,714	4 138,429	5 141,197	1 143,276		24 950,000
	Betalningar	(5)	68,063	100,239	3 614,685	6 620,071	3 123,585	3 126,681	5 621,473	2 675,203	24 950,000
•TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)	6,731	6,865	7,003	7,1430	7,285	7,432	7,541		50,000
TOTALA anslag under RUBRIK 2 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	1 334,617	3 637,310	4 940,056	4 642,857	4 145,714	5 148,629	1 150,817		25 000,000
	Betalningar	=5+ 6	74 063	107,104	3 621,688	6 627,214	3 130,870	3 134,113	5 629,014	2 675,203	25 000,000

³⁵

Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder. Utgifter får även täcka kostnader, inom vart och ett av de tre instrument som anges i artikel 3, för annan stödjande verksamhet som kvalitetskontroll och övervakning av projekt för tekniskt stöd på fältet och kostnader för inbördes rådgivning, experter och expertgrupper för bedömning och genomförande av strukturreformer (artikel 7.3). Dessa utgifter motsvarar 50 miljoner euro, dvs. 0,2 % av RSP (20 miljoner euro under budgetpost 06.02.02 och 30 miljoner euro under budgetpost 06.02.03.02).

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

TOTALA anslag under RUBRIK 1 till 6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6	1 334,617	3 637,310	4 940,056	4 642,857	4 145,714	5 148,629	1 150,817		25 000,000
	Betalningar	=5+ 6	74,794	107,104	3 621,688	6 627,214	3 130,870	3 134,113	5 629,014	2 675,203	25 000,000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: STÖDTJÄNSTEN FÖR STRUKTURREFORMER									
• Personalresurser		31,750	34,710	37,723	37,723	37,723	37,723	37,723	255,075
• Övriga administrativa utgifter		2,500	2,700	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	20,200
TOTALT GD stödtjänsten för strukturreformer	Anslag	34,250	37,410	40,723	40,723	40,723	40,723	40,723	275,275

TOTALA anslag under RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden summa betalningar)	=	34,250	37,410	40,723	40,723	40,723	40,723	40,723	275,275
---	--	---	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter - 2027	TOTALT
TOTALA anslag under RUBRIK 1 till 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	1 368,867	3 674,720	4 980,779	4 683,580	4 186,437	5 189,352	1 191,540		25 275,275
	Betalningar	109,044	144,514	3 662,411	6 667,937	3 171,593	3 174,836	5 669,737	2 675,203	25 275,275

3.2.2. Sammanfattning av beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter -2027	TOTALT
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen									
Personalresurser	31,750	34,710	37,723	37,723	37,723	37,723	37,723		255,075
Övriga administrativa utgifter	2,500	2,700	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000		20,200
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	34,250	37,410	40,723	40,723	40,723	40,723	40,723		275,275
Utanför RUBRIK 7³⁶ i den fleråriga budgetramen									
Personalresurser									
Övriga utgifter av administrativ natur	6,731	6,865	7,003	7,143	7,285	7,432	7,510		50,000
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	6,731	6,865	7,003	7,143	7,285	7,430	7,541		50,000
TOTALT	40,981	44,275	47,726	47,866	48,008	48,155	48,264		325,275

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

³⁶

Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Totalt
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	196	214	233	233	233	233	233	233
XX 01 01 02 (vid delegationer)								
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)								
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: heltidsekvivalenter)³⁷								
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	49	54	58	58	58	58	58	58
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)								
XX 01 04 åå³⁸	– vid huvudkontoret							
	- vid delegationer							
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								

³⁷ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

³⁸ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

TOTALT	245	268	291	291	291	291	291	291
--------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Det arbete som ska utföras omfattar alla uppgifter som är nödvändiga för a) behandling av reformåtaganden, b) en analys av genomförandet av olika reformåtaganden, c) behandling av medlemsstaternas ansökningar och efterföljande projektförvaltning och d) ekonomisk och avtalsmässig förvaltning av programmet, nämligen • bedömning av medlemsstaternas inlämnande och utarbetande av relaterade rättsakter, inbegripet samordning med och bidrag från andra avdelningar eller externa experter, • bedömning av fullgörandet av reformåtagandena och utarbetande av relaterade rättsakter, • kontakter med, rapportering till och förhandlingar med Europaparlamentet, rådet och andra EU-institutioner om det övergripande programmet, • kontakter med medlemsstaterna och andra berörda parter (bland annat om läget för reformåtaganden), samverkan inom den europeiska planeringsterminen, • förfaranden och utarbetande av relaterade rättsakter om avbrytande, förfallna betalningar och återkrav av medel, ansökningsomgångar för medlemsstaterna osv. • Bereda årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut och fastställa prioriteringar • Förvalta upphandlingsförfaranden. • Kommunicera med berörda aktörer om avtals- och finansieringsfrågor. • Förbereda och organisera högnivågruppens möten med generaldirektorat, medlemsstaterna och andra berörda parter. • Leda projekt. Utforma, genomföra och följa upp projekt och förvalta avtal och finanser: åtagande, utbetalning, återkrav etc. • Genomföra kontroller. • Förvalta it-verktyg. • Bidra till och följa upp den årliga revisionsförklaringen. Övervaka och rapportera om måluppfyllelse, bl.a. i budgetförfarande, förvaltningsplan, halvtidsöversyn, årliga verksamhetsrapporter och rapporter från utanordnare genom vidaredelegering.
--------------------------------------	--

Extern personal	Stöd för ekonomiska och administrativa uppgifter.
-----------------	---

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☒ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ³⁹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

³⁹ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.